

Treball final de grau

UMANRESA
UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

UOC Universitat Oberta
de Catalunya

**LA CARA OBLIDADA DE LES PARAULES:
AVALUACIÓ FUNCIONAL DEL LLENGUATGE EN AFÀSIA**

Modalitat: Treball de recerca

Meritxell Mir Puig

Universitat de Vic- Universitat Central de Catalunya / Universitat Oberta de Catalunya

Tutora: Ester Parra Serrano

Universitat de Vic- Universitat Central de Catalunya / Universitat Oberta de Catalunya

Resum

En tota intervenció logopèdica, l'avaluació és el primer pas en la rehabilitació de les persones amb afàsia. Malgrat que els resultats s'obtenen generalment amb el subministrament de proves estandarditzades, aquestes poden donar als professionals de la logopèdia una visió reduïda de les habilitats comunicatives dels usuaris, atès que estan desproveïdes de context i d'intenció comunicativa (Rodríguez-Riaño i Lizarzo-Camacho, 2015). En canvi, l'avaluació funcional del llenguatge aposta per una visió més ecològica i dona valor als intercanvis comunicatius que s'esdevenen en el dia a dia dels usuaris. És a través de la conversa com es comuniquen les persones en la seva vida diària i on han d'aprendre a gestionar els dèficits lingüístics (Terradillos i Sage, 2016). Per tant, resulta significant avaluar en quina mesura els parlants amb afàsia poden desenvolupar-se en un context natural amb funcionalitat comunicativa.

Davant la falta de literatura científica en l'àmbit pràctic en comunicació funcional en subjectes afàsics (Rosseaux *et al.*, 2010; Moreno, 2021), el present treball planteja l'avaluació de l'ús del llenguatge, és a dir, de les habilitats pragmàtiques d'un cas mitjançant el *Protocolo Rápido de Evaluación Pragmática Revisado* (PREP-R) (Fernández-Urquiza *et al.*, 2015), en una versió traduïda al català. L'estudi investiga des d'un vessant pràctic el potencial d'incloure en l'avaluació de l'afàsia la perspectiva funcional del llenguatge. Els resultats han permès elaborar un perfil comunicatiu del parlant afàsic, aportant informació valuosa per al plantejament d'una intervenció logopèdica adequada a les necessitats comunicatives reals del pacient.

Paraules clau: *afàsia, avaluació funcional del llenguatge, pragmàtica, comunicació funcional, Protocolo Rápido de Evaluación Pragmática Revisado (PREP-R).*

Abstract

In any speech therapy intervention, assessment is the first step in the rehabilitation of people with aphasia. Although results are generally obtained by providing standardized tests, these can give speech therapy professionals a reduced view of the users' communicative abilities, since they are devoid of context and communicative intent (Rodríguez-Riaño & Lizarzo-Camacho, 2015). Functional language assessment, on the other hand, takes a more ecological view and gives value to the communicative exchanges that take place in the everyday life of aphasic users. It is through conversation that people communicate in their daily lives and where they must learn to manage language deficits (Terradillos & Sage, 2016). Therefore, it is significant to assess to what extent speakers with aphasia can develop in a natural context with communicative functionality.

Given the lack of scientific literature in the practical field in functional communication to people with aphasia (Rosseaux *et al.*, 2010; Moreno, 2021), the present work proposes the evaluation of language use, that is, of the pragmatic skills of a case using the *Pragmatic Evaluation Protocol - Revised* (PREP-R) (Fernández-Urquiza *et al.*, 2015), in a version translated into Catalan. The study investigates from a practical aspect the potential of including the functional perspective of language in the assessment of aphasia. The results have allowed the elaboration of a communicative profile of the aphasic speaker, providing valuable information for the approach of a speech therapy intervention adapted to the real communicative needs of the patient.

Keywords: *aphasia, functional language assessment, pragmatics, functional communication, Pragmatic Evaluation Protocol - Revised (PREP-R).*

Índex de continguts

1. Introducció	5
2. Metodologia.....	9
2.1. Disseny i procediment	9
2.2. Participants	10
2.3. Instruments	10
2.4. Anàlisi de les dades.....	11
3. Resultats	12
4. Discussió.....	23
Agraïments.....	27
Referències bibliogràfiques	28
Annexos	31
Annex 1: Convencions de transcripció.....	31
Annex 2: Transcripcions	32
Conversa 1.....	32
Conversa 2.....	38
Annex 3: Taula completa del PREP-R traduït.....	47

Índex de taules

Taula 1. Anàlisi de la pragmàtica enunciativa amb el PREP-R traduït.....	12
Taula 2. Anàlisi de la pragmàtica textual amb el PREP-R traduït.....	16
Taula 3. Anàlisi de la pragmàtica interactiva amb el PREP-R traduït.....	18
Taula 4. Anàlisi quantitativa complementària de les converses.....	19
Taula 5. Resum dels diversos punts afectats i preservats de cada nivell pragmàtic.....	22
Taula 6. Quantificació de les habilitats pragmàtiques preservades i afectades.....	22
Taula 7. Taula completa del PREP-R traduït.....	47

1. Introducció

Malgrat la gran heterogeneïtat entre casos, totes les persones amb afàsia comparteixen, en major o menor grau, l'afectació de les capacitats per comunicar-se i, moltes d'elles, requeriran ajuda professional. En tota intervenció logopèdica, l'avaluació és el primer pas en la rehabilitació de pacients afàsics i hauria de permetre plantejar als professionals uns objectius funcionals per restaurar l'eficàcia comunicativa de la persona afàsica amb el seu entorn.

Per establir el pla terapèutic, és freqüent avaluar el dèficit afàsic amb el Test Barcelona (Peña-Casanova, 2004) o el Test de Boston per al Diagnòstic de l'Àfàsia (Goodglass *et al.*, 2005), entre altres conegudes proves. Aquests instruments tenen en comú que valoren aïlladament els diferents components lingüístics. Es tradueixen en activitats 'in vacuo', les quals són tasques quantificables que tenen un propòsit concret, així com un alt grau de control i restricció (Doedens i Meteyard, 2021; Vandenborre *et al.*, 2015). Aquesta metodologia gaudeix d'una gran tradició i acceptació en el món de l'afasiologia i és fruit del model mèdic de discapacitat, el qual posa al centre de la intervenció la lesió i la incapacitat de la persona amb afàsia.

Amb aquests instruments, s'obté informació valuosa de les característiques lingüístiques de la simptomatologia afàsica i permet classificar-la. La taxonomia estesa en afasiologia distingeix els trastorns afàsics en fluents i no fluents. És a través del grau d'afectació dels diferents components del llenguatge com els professionals extreuen el nivell de competència comunicativa de l'usuari amb afàsia (Armstrong, 2009, citat en Doedens i Meteyard, 2021; Irwin *et al.*, 2002). Per tant, la informació sobre les capacitats comunicatives de la persona amb afàsia prové de l'avaluació de les seves habilitats lingüístiques. De forma similar, Jacobs i Ellis (2021) exposen que les millores en la rehabilitació comunicativa són valorades en relació al grau d'incapacitat lingüística, juntament amb el dèficit en els processos cognitius. Ara bé, aquestes tasques provoquen que el llenguatge es trobi descontextualitzat i que perdi la seva principal funció: la intenció comunicativa (Rodríguez-Riaño i Lizarzo-Camacho, 2015).

Segons Fernández-Urquiza *et al.* (2015), comunicar-se és molt més que un intercanvi purament verbal. El fet que el trastorn neurològic de l'afàsia impacti tan negativament en la qualitat de vida de les persones es deu a l'essència relacional de la comunicació: comunicar-se és un acte social (Lanyon *et al.*, 2016; Jacobs i Ellis, 2021). A banda d'una funció transaccional, la comunicació també obeeix una funció interaccional (Brown i Yule, 1983). Això significa que l'habilitat comunicativa va més enllà de l'intercanvi estricte d'informació entre interlocutors, atès que quan les persones es comuniquen també 'creen i mantenen relacions i compleixen finalitats socials, emocionals i participatives' (Doedens i Meteyard,

2021, p.4). Ambdues funcions estan íntimament relacionades i resulta molt difícil separar-les.

L'avaluació funcional del llenguatge i la comunicació beu del model social i aposta per una visió més ecològica del llenguatge a partir d'activitats que succeeixen en la vida real, és a dir, les que tenen lloc en situacions 'in situ' (Doedens i Meteyard, 2021). Tota situació comunicativa compta amb un context: la informació extralingüística que dota de significat la conversa. A més, els actes comunicatius contenen dos o més participants, els quals han de col·laborar per garantir l'èxit comunicatiu. Comunicar-se és una responsabilitat compartida; en altres paraules, comunicar-se és cooperar. Així és que en una conversació espontània la persona es pot beneficiar del coneixement cultural i del món previ compartit amb l'interlocutor, així com de la informació que es va generant al llarg de la conversa i dels elements del seu entorn. A més, els participants utilitzen llenguatge no verbal i diverses estratègies compensatòries en l'expressió i comprensió, factors que contribueixen a una conversa reeixida. Tanmateix, altres elements poden anar en detriment a la seva habilitat comunicativa, com el temps limitat en els torns o el grau de familiaritat entre interlocutors. Per tant, les paraules no ho són tot en la comunicació, ja que una gran quantitat de factors tenen repercussions directes en l'ús llenguatge del parlant afàsic (Doedens i Meteyard, 2021).

El llenguatge avaluat de les proves convencionals manca de funció comunicativa i de context, fet que provoca que en una conversa espontània els processos cognitius difereixin dels de les tasques 'in vacuo' (Doedens i Meteyard, 2021). Aquest *modus operandis* pot evidenciar un desajust entre els resultats de les bateries estandarditzades amb el funcionament comunicatiu real del pacient afàsic. Tot i semblar inversemblant, Hazamy i Obermeyer (2019) assenyalen que el discurs de les persones amb afàsia pot ser funcional malgrat que les propietats formals del seu llenguatge estiguin compromeses. També apunten que les millores en les habilitats lingüístiques no sempre s'evidencien en l'àmbit discursiu de la mateixa manera que l'avaluació convencional pot no reflectir les millores discursives. Fins i tot, les habilitats pragmaticodiscursives poden mostrar una capacitat comunicativa diferent en els subtests de bateries estandarditzades, com la prova d'una descripció d'una làmina, en comparació a una situació comunicativa real (Fernández-Urquiza *et al.*, 2015). Per tant, els resultats de l'avaluació psicolingüística no esdevenen prou representatius de la comunicació en la vida diària de les persones amb afàsia (Holland, 1980, citat en Doedens i Meteyard, 2021) i és necessària una avaluació completa del llenguatge, on l'anàlisi del seu ús també hi sigui inclosa.

En conseqüència, uns objectius de treball que sols tinguin en compte les bateries estandarditzades donaran als professionals una visió reduïda de les habilitats lingüístiques i comunicatives reals de la persona amb afàsia i resultarà en una intervenció limitada. Els

objectius difícilment podran generalitzar-se en el dia a dia quan provinguin de tasques 'in vacuo' i estiguin desproveïts d'intenció comunicativa. És per aquest motiu que cal introduir en l'avaluació del llenguatge i la comunicació de la persona afàsica mostres de situacions comunicatives ecològiques, que significa donar valor als intercanvis comunicatius que succeeixen en el dia a dia dels usuaris fora de l'àmbit clínic: la conversa quotidiana. És a través de la conversa com es comuniquen les persones en la seva vida diària i on han d'aprendre a gestionar els dèficits lingüístics (Terradillos i Sage, 2016). Per tant, resulta significant que els professionals de la logopèdia avaluïn en quina mesura la persona afàsica pot desenvolupar-se eficaçment en un context natural amb funcionalitat comunicativa, dit en altres paraules, com l'usuari amb afàsia utilitza llenguatge.

El fet que la cinquena edició del Manual Diagnòstic i Estadístic dels Trastorns Mentals (DSM-5) inclou el Trastorn de la comunicació social (pragmàtica) reflecteix la creixent importància que s'atribueix a l'ús del llenguatge. La disciplina encarregada d'estudiar el llenguatge en el context social és la pragmàtica. La capacitat pragmàtica és l'habilitat comunicativa que ens permet utilitzar les paraules més enllà del seu significat i de l'ordre correcte en l'oració. Aquesta capacitat és fonamental per emprar el llenguatge adequadament i qualsevol dèficit pragmàtic té repercussions directes per a l'individu a escala social, laboral, psicològica i personal (Turkstra *et al.*, 2016; Cummings, 2017).

Segons quins siguin els components afectats, el dèficit pragmàtic es pot categoritzar en primari i secundari, és a dir, els dèficits específicament pragmàtics o els de base gramatical (Turkstra *et al.*, 2016; Fernández-Urquiza *et al.*, 2015). El trastorn primari és fruit de dèficits en funcions cognitives, per exemple en les funcions executives, o en les màximes conversacionals de quantitat, qualitat, rellevància i mode. La persona podrà tenir també problemes en entendre l'humor o el sarcasme, així com adequar les oracions a les necessitats conversacionals o reconèixer els torns de la conversa. En canvi, el trastorn secundari deriva principalment de la dificultat d'utilitzar i comprendre els components del llenguatge a causa de qüestions merament lingüístiques, ja sigui en el nivell fonològic, morfològic, semàntic o sintàctic (Turkstra *et al.*, 2016). En el cas de persones amb afàsia, l'alteració en pragmàtica no sempre és únicament de naturalesa lingüística, malgrat que la concepció clàssica del dèficit pragmàtic afàsic ha defensat el contrari. Tot i que en afàsia el dèficit lingüístic jugui un paper fonamental en el grau de competència pragmàtica, alguns usuaris també tenen dificultats pragmàtiques més específiques, com comprendre el llenguatge no verbal, processar la intencionalitat comunicativa de l'interlocutor o interpretar el llenguatge indirecte (Cummings, 2017).

L'ús del llenguatge en afàsia és un àmbit amb molt camí per recórrer, ja que l'interès principal de la recerca científica en afasiologia ha estat l'avaluació i intervenció del llenguatge en l'àmbit lèxic i sintàctic (Hazamy i Obermeyer, 2019). La tendència en

investigació ha estat estudiar habilitats lingüístiques per separat, posant el focus en el paradigma del model mèdic (Jacobs i Elis, 2021; Stahl *et al.*, 2017). Conseqüentment, l'avaluació i intervenció funcionals del llenguatge han rebut menys interès científic i la perspectiva d'estudi ha estat principalment teòrica (Moreno, 2021). El trastorn afàsic no ha estat una excepció d'aquesta tendència i aquest fet provoca una mancança de literatura prèvia sobre la pràctica rehabilitadora diària, és a dir, sobre com la metodologia d'avaluació pragmàtica ha estat aplicada en pacients afàsics en l'àmbit logopèdic.

Aquesta falta d'investigació en la funcionalitat del llenguatge ha conduït en la manca de consens avui en dia sobre els processos que intervenen en la comunicació funcional, fet que dificulta poder establir una avaluació i intervenció basada en unes mesures concretes (Doedens i Meteyard, 2021). S'hi suma el fet que les investigacions existents en l'àmbit de la pragmàtica tracten especialment sobre programes d'intervenció i són menys les investigacions que aborden l'avaluació del llenguatge de persones amb afàsia des d'una perspectiva ecològica. Altrament, Rosseaux *et al.* (2010) exposen que la majoria d'estudis s'han centrat en la capacitat dels usuaris en la producció d'actes de la parla i pocs han investigat la comunicació entre interlocutors, malgrat que una anàlisi conversacional permet descriure acuradament el quadre pragmàtic (Cummings, 2017).

Davant la falta d'estudis on es comparin els resultats de bateries convencionals i proves centrades en el llenguatge funcional, en la investigació de Stahl *et al.* (2017), es conclou que els instruments pragmàtics aporten també acurada sobre els resultats de la intervenció logopèdica. Falta, doncs, destinar més estudis en pragmàtica clínica que analitzin el comportament lingüístic i comunicatiu de les persones amb afàsia en conversa amb altres interlocutors i que evidencin quins dèficits pragmàtics tenen lloc en els intercanvis comunicatius. De forma similar, Gallardo i Moreno (2005b) exposen el buit de la recerca en categoritzar els diferents trastorns afàsics segons el nivell pragmàtic afectat (enunciatiu, textual o interactiu). Esdevé també necessari realitzar estudis que incloguin en l'avaluació de l'afàsia una anàlisi de la conducta conversacional de l'usuari amb el seu comunicador clau, atès que és amb aquest amb qui el parlant afàsic es relaciona diàriament i amb qui col·labora habitualment en les converses. Gràcies a l'avaluació d'aquesta interacció en l'entorn familiar es pot analitzar el desenvolupament lingüístic real de l'usuari en una conversa quotidiana i es deixa de banda la conversa institucional entre logopeda i pacient, on la comunicació acostuma a perdre la seva naturalitat (Fernández-Urquiza *et al.* 2017).

Convé ressaltar la manca d'instruments d'avaluació pragmàtica validats en la nostra llengua en l'actualitat, ja que la majoria de proves són en llengua anglesa. A mode general, l'avaluació pragmàtica es pot dur a terme a través de perfils i qüestionaris; tests del component pragmàtic, els quals són sovint subproves de bateries estandarditzades; o a través de l'anàlisi del discurs o de l'anàlisi conversacional, de naturalesa qualitativa

(Cummings, 2017). És en aquest últim grup on s'inclou una de les eines disponibles: el *Protocolo Rápido de Evaluación Pragmática Revisado* (PREP-R), de Fernández-Urquiza *et al.* (2015). Tanmateix, a causa d'aquesta falta d'estudis de l'avaluació pragmàtica, l'instrument no gaudeix actualment de gaires publicacions. L'estudi de Chatzopoulos *et al.* (2018) és una de les poques evidències científiques on les capacitats pragmàtiques de tres usuaris afàsics són avaluades amb el PREP-R. Els resultats indiquen una gran variabilitat entre casos en els diferents nivells pragmàtics. Altres estudis han utilitzat el PREP-R, però no ha estat amb usuaris amb afàsia, sinó que en un cas d'esquizofrènia (Martínez *et al.*, 2018) i en un cas de retard del llenguatge (Moreno, 2021), trastorns ben diferents de l'estudiat en aquest treball.

La poca literatura existent en l'avaluació pragmàtica evidencia que aquest encara és un camp relativament jove i fa urgent la necessitat d'estudiar la funcionalitat del llenguatge en persones amb afàsia amb un instrument adaptat en el nostre context lingüístic. Per tant, partint de tota la informació exposada, la pregunta de recerca formulada per aquest treball és la següent:

En quina mesura esdevé útil l'avaluació funcional del llenguatge en el plantejament de la intervenció logopèdica en parlants amb afàsia?

2. Metodologia

2.1. Disseny i procediment

El disseny emprat en aquest treball ha estat un estudi de cas únic. La seva naturalesa qualitativa ha permès observar el comportament lingüístic d'una persona amb afàsia amb el seu comunicador clau en un entorn natural. El disseny es considerarà idoni per dos motius. En primer lloc, perquè aquest tipus d'investigació aporta informació detallada i holística sobre un cas particular, que en aquest treball és la capacitat pragmàtica d'una persona amb afàsia. En segon lloc, el disseny de cas únic fa palès el context, un element clau en l'estudi de la pragmàtica. Finalment, aquesta tipologia s'adiu a les limitacions temporals i de selecció de mostreig de la investigació amb què s'enfrontava l'estudi.

Amb relació al procediment, aquest s'ha dividit en diverses fases. En un inici s'acordà una trobada amb la persona amb afàsia i la seva esposa, on se'ls proposà la participació en la investigació. També se'ls informà detalladament de l'objectiu de l'estudi i se'ls explicà les pautes dels enregistraments: duració, posició dels participants en el vídeo, propostes d'activitats quotidianes, indicacions per gravar-se sols i per enviar les gravacions. La informació fou detallada, primerament, de forma oral i posteriorment se'ls donà per escrit. El matrimoni acceptà participar en la investigació en la mateixa trobada. Tan bon punt el matrimoni envià les gravacions, es comprovà que la imatge i àudio dels vídeos fossin

correctes i es procedí a l'anàlisi de dades amb els ítems del PREP-R traduït (Fernández-Urquiza *et al.*, 2015) i a la transcripció dels enregistraments.

2.2. Participants

El participant és un home de seixanta-set anys que en el 2012 va patir un accident cerebrovascular de naturalesa isquèmica cardioembòlica, amb afectació a l'artèria cerebral mitjana esquerra. Això li provocà una parèsia dreta crural i en la porció proximal del braç, afectacions en funcions superiors i una afectació del llenguatge, evidenciada en una afàsia transcortical mixta que, actualment, es troba en fase crònica.

Es tracta d'un mostreig propositiu en què s'ha contactat intencionalment amb l'usuari per tal de sol·licitar la seva participació, atès que complia la característica de presentar afàsia, el trastorn d'interès en la present investigació. Tot i que ell atén un centre assistencial de neurorehabilitació, la seva procedència a l'estudi ha estat per contacte privat.

Per a la realització del treball es necessità que l'usuari i la seva esposa gravessin uns enregistraments audiovisuals mentre conversaven. Per tal que la investigació seguís els requisits ètics, tots dos signaren un consentiment informat i d'acord amb la Llei orgànica 3/2018, del 5 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal i garantia dels drets digitals, la identitat de l'usuari i la seva esposa queden preservats.

2.3. Instruments

L'instrument emprat per l'avaluació funcional del llenguatge és una adaptació al català del *Protocolo Rápido de Evaluación Pragmática Revisado* (PREP-R) (Fernández-Urquiza *et al.*, 2015). Cal destacar que en anglès existeixen diverses proves per l'avaluació funcional del llenguatge¹, però malgrat aquesta varietat de proves en llengua anglesa, el PREP-R és dels pocs instruments disponibles en espanyol per valorar la pragmàtica. L'adaptació de la prova al català s'ha realitzat amb la finalitat de garantir la cohesió lingüística en el treball. Es considera que aquesta traducció no té afectació a la validesa de l'instrument, ja que són un llistat d'ítems que ha d'observar el mateix investigador a partir dels enregistraments audiovisuals.

Aquest instrument qualitatiu d'anàlisi conversacional té els fonaments en dues disciplines: la lingüística clínica funcional i l'anàlisi conversacional. Gràcies a la lingüística clínica funcional es deixa de banda el dèficit i l'etiologia d'aquest i es dona pes a la conducta verbal i comunicativa dels usuaris amb una patologia lingüística. Al seu torn, l'anàlisi conversacional

---

¹ Consultar Gallardo (2007) per veure un llistat de tests d'avaluació pragmàtica.

posa èmfasi a l'acte comunicatiu que té lloc en un context social (Fernández-Urquiza *et al.*, 2015).

L'objectiu de l'instrument és detectar l'afectació pragmàtica en la seva globalitat, però també permet distingir les alteracions primàries i secundàries en l'àmbit pragmàtic, és a dir, les que tenen una naturalesa específicament pragmàtica i les que provenen de base gramatical. Les dades en el PREP-R es recullen a partir d'un enregistrament d'uns 15 minuts o de dos d'uns 7 minuts cada un. En els vídeos, hi ha d'aparèixer la persona amb afàsia mantenint una conversa amb el seu interlocutor clau, normalment el seu marit o esposa, en un entorn familiar. Gràcies a aquesta anàlisi, el professional observa els comportaments comunicatius de l'usuari amb afàsia en una conversa quotidiana i això permet identificar les necessitats reals de la persona amb afàsia en l'àmbit comunicatiu.

2.4. Anàlisi de les dades

Un cop obtingudes les gravacions, es procedí a l'anàlisi de la conducta conversacional del parlant afàsic mitjançant el PREP-R traduït. Seguint la metodologia qualitativa, l'anàlisi de dades se centrà primerament en l'observació de la producció del parlant afàsic des de 3 perspectives: emissor, receptor i enunciat. Cada perspectiva equival a un nivell d'anàlisi pragmàtica amb diversos ítems per analitzar: 6 ítems per a la pragmàtica enunciativa, 7 ítems per a la pragmàtica interactiva i 5 ítems per a la pragmàtica textual. Al seu torn, cada element té diversos subítems, fet que resulta en un total de 29 punts d'anàlisi.

El segon nivell d'anàlisi fou de tipus quantitatiu, atès que el manual també aporta percentatges de les habilitats pragmàtiques afectades, segons si són específiques o de base gramatical. Tal com remarca Moreno (2005), el PREP-R és un instrument de naturalesa qualitativa, encara que aporti certs valors numèrics. A més, es complementà l'anàlisi pragmàtica amb la quantificació d'alguns dels ítems de la pragmàtica textual, anàlisi opcional proposada pel mateix instrument, i un resum dels percentatges preservats de cada nivell pragmàtic analitzat.

Paral·lelament, els enregistraments audiovisuals foren transcrits per incloure evidències conversacionals en els resultats, opció optativa en el PREP-R (annex 1 i 2). Les transcripcions es realitzaren manualment seguint les convencions del *Corpus PerLA: Percepción, Lenguaje y Afasia* (Gallardo i Moreno, 2005a). El Corpus PerLA, elaborat per un grup d'investigació de lingüística clínica de la Universitat de València-Estudi General, recull uns quants volums de mostres conversacionals transcrites de diferents trastorns neurològics, entre ells l'afàsia. En l'inici de la investigació, s'apostà per l'ús de les convencions del Corpus PerLa per la seva prèvia aplicació en anàlisi conversació de persones amb afàsia i pel seu ús en les mostres conversacionals del manual del PREP-R. A

més, les convencions d'aquest sistema de notació volen garantir una lectura àgil i entenedora de la conversa, a partir de la transcripció ortogràfica, però sense deixar de banda els codis no verbals de la comunicació (Gallardo i Moreno, 2005a).

3. Resultats

L'anàlisi del PREP-R traduït comença amb la pragmàtica enunciativa (taula 1), gràcies a la qual el professional analitza les característiques del parlant amb afàsia des del vessant d'emissor del missatge:

S'ajusta la conducta verbal del pacient a les següents afirmacions?	SÍ	NO	NO AV.
PRAGMÀTICA ENUNCIATIVA			
Subnivell d'Actes de Parla			
1. Producció dels Actes de Parla			
1.1. El parlant articula correctament les paraules, de manera que les emissions resulten distingibles (actes enunciatius).	X		
1.2. Troba les paraules que busca i és capaç de fer ús de la gramàtica de la seva llengua per transmetre significat (actes proposicionals).		X	
1.3. El seu maneig de les pauses i silencis intratorns és adequat.	X		
2. Intencionalitat dels Actes de Parla: il·locutivitat			
2.1. Comprèn i/o produeix actes de parla directes i indirectes convencionalitzats.	X		
2.2. Comprèn i/o produeix actes de parla indirectes.	X		
Subnivell de Tasques d'edició			
3. Conductes compensatòries			
3.1. Empra actes verbals i/o paraverbals compensatoris (actes locutius).	X		
3.2. Utilitza estratègies verbals que li permeten guanyar temps extra per a la construcció de les seves emissions (actes esborrany).	X		
3.3. Utilitza gestos que substitueixen, complementen, o regulen la producció verbal (gestualitat compensatòria).	X		
4. Rectificació i consciència metapragmàtica			
Mostra consciència de la seva dificultat, i tracta de corregir els seus propis enunciats quan resulten problemàtics	X		
Subnivell d'inferències			
5. Principi de Cooperació: màximes generals i particulars			
5.1. La informació que proporciona és veraç (màximes de qualitat).		X	
5.2. La informació que proporciona no és ni escassa ni excessiva, sempre tenint en compte els requisits contextuals (màxima de quantitat).		X	
5.3. La informació es proporciona de forma clara, ordenada i sense ambigüitats (màxima de manera).		X	
5.4. Les seves intervencions tenen relació amb el tema de conversa (màxima de relació).	X		
5.5. Comprèn els continguts implícitament comunicats quan es transgredeix intencionalment alguna de les màximes, i/o bé			X

<i>comunica continguts implícits ell mateix (màximes particularitzades).</i>			
6. Implícits convencionals: inferències tròpiques lexicalitzades			
<i>Comprèn i/o utilitza correctament expressions lexicalitzades o modismes</i>	X		

Taula 1. Anàlisi de la pragmàtica enunciativa amb el PREP-R traduït.

Quant al primer subnivell (ítem 1.1), els actes de la parla enunciatius són la capacitat del parlant per produir una cadena fònica mitjançant l'articulació, qualitat vocal, fluïdesa de la parla i la prosòdia de l'usuari amb afàsia (Gallardo, 2007, Fernández-Urquiza *et al.* 2017). L'avaluació en el cas d'interès és positiva, ja que les produccions de l'usuari són perfectament intel·ligibles, disposen de canvis d'entonació pertinents i estan lliures d'esforç articulatori². El subjecte, a nivell de parla, és fluid i algunes prolongacions i fragmentacions presents en el discurs són provocades principalment per l'anòmia, ítem que es contempla en el següent punt.

La dimensió proposicional dels actes de la parla (punt 1.2) és la capacitat del parlant per transmetre missatges amb significat (Fernández-Urquiza *et al.* 2017). En el subjecte s'ha avaluat negativament, a causa de la presència d'anòmia:

0100	E:	però bueno/ el sintrón a on te'l donen? com te'l donen amb què↑? (OBRE I TANCA PALMELL)
0101	I:	aa com se diu/ aa→ (MIRADA PERDUDA, ↑BRAÇ, ASSENYALA)
0102	E:	ho has dit abans↓!
0103	I:	sí ja ho sé↓(SOMRIU)
0104	E:	amb una↑ (GEST D'ESCRIURE EN UN PAPER)
0105	I:	(0.2) a la clínica↓

Exemple de mancances en la dimensió proposicional [Annex 2, conversa 2, 0100-0105]

Malgrat que en certes ocasions l'usuari no sigui capaç de transmetre allò que vol expressar, els resultats en l'ítem 1.3 s'avaluen positivament, ja que no s'observen alteracions en els silencis al llarg del discurs. Les pauses es deuen majoritàriament a raons fisiològiques o comunicatives i, si bé el subjecte té dificultats d'accés al lèxic, les pauses derivades d'aquesta afectació no excedeixen el temps acceptat com a normal d'un segon i empra estratègies compensatòries (Fernández-Urquiza *et al.* 2017).

En el punt 2 s'avalua la intenció comunicativa, és a dir, quin propòsit té el parlant amb el missatge transmès. Si la intenció comunicativa coincideix amb el significat del missatge, es considera que l'acte de parla és directe, mentre que si no coincideixen es tracta d'actes de parla indirectes, tal com passaria en expressions no literals o ironies. Tot i que segons Fernández-Urquiza *et al.* (2017), s'espera que el pacient afàsic no mostri problemes en cap dels dos tipus d'actes de parla, en la present anàlisi, no s'observa cap tipus de producció

² Consultar transcripcions en l'annex 2.

figurada per part de l'interlocutor clau i sols es pot observar que comprèn els actes de parla directes. Així doncs, tot i que l'ítem 2.1 és sols parcialment avaluable, s'ha considerat positiu. El punt 2.2, també s'avalua positivament, ja que s'observa el següent acte de parla indirecte per part del mateix parlant amb afàsia en respondre bromejant que no sap si es tornarà a gravar:

0137	E:	però hem de fer un altre que aquest és molt curt↓ (MOVIMENTS CIRCULAS DE MÀ)
0138	I:	[vols dir↑?]
0139	E:	[hem de fer dos]/ síi hem de fer un altre que aquest és molt curt↓
0140	I:	oi no sé no sé↓ (LATERALITZACIONS CAP ^R)

Exemple d'acte de la parla indirecte [Annex 2, conversa 1, 0137-0140]

El subnivell de tasques d'edició analitza les conductes compensatòries (punt 3), totes valorades positivament. En primer lloc, els actes locutius (punt 3.1) són els intents per parlar mitjançant conductes compensatòries que permeten participar al subjecte en la conversa (Fernández-Urquiza *et al.* 2017). Amb aquest ítem prenen valor les interjeccions (*collons, mira, hòstia, bueno*), les vocalitzacions no lingüístiques (*mm, eeh*), les exageracions de corbes melòdiques (quan parla del net i de l'aniversari de la seva esposa³), les parafàsies (en *Papa Noel* substitueix *Noel* pel nom del fill⁴), proformes (*deixò, farem, allí*) presents en la parla del subjecte afàsic.

En segon lloc, els actes esberrany (ítem 3.2) són les estratègies verbals que permeten mantenir el torn a l'interlocutor, en situacions que necessita més temps per accedir al lèxic o planificar el missatge (Fernández-Urquiza *et al.* 2017). Destaquen les pauses oralitzades en forma d'allargaments vocàlics i l'entonació sostinguda (*ii a cap aa→*), conjuncions (*pues*) i expressions rutinàries (*ii d'això, i ja està*), preguntes confirmatòries (*no?, vale*), sèries automàtiques⁵ i la demanda explícita d'ajuda, tant de forma verbal com oral.

En tercer lloc, en la gestualitat compensatòria (ítem 3.3) es distingeixen els il·lustradors, elements d'íctics de reforç del missatge verbal; els reguladors, emprats per gestionar el ritme o el torn⁶; i els emblemes, amb un significat convencional en una comunitat (Gallardo, 2007)⁷. En l'últim tipus s'inclouen els gestos d'assenir i negar amb el cap, però es mostren alguns exemples més a continuació:

³ *Exemple de corbes melòdiques exagerades [Annex 2, conversa 2, 0193] i [Annex 2, conversa 2, 0235-0241].*

⁴ *Exemple de parafàsia [Annex 2, conversa 1, 0103-0106]*

⁵ *Exemple de sèrie automàtica en una enumeració [Annex 2, conversa 2, 0229]*

⁶ *Exemple de regulador en una seqüència [Annex 2, conversa 1, 0025-0027]:*

⁷ *Exemples dels emblemes d'espatlles, gest del telèfon i emblema d'escombrar, on l'usuari mou el braç en diferents direccions ràpidament per rebutjar el tema [Annex 2, conversa 1, 0154]*

0020	E:	no/ avui hi has anat↑?
0021	I:	a treure'm lo dent↓ (ASSENYALA LA DENT)
0022	E:	i demà↑/ a què hi havíem d'anar↓(MANS ENDAVANT)?
0023	I:	a-a posa'm↓ (MÀ AL PIT)// però diu que no que *(elll)* (MÀ ENDAVANT) dilluns/ dimarts/ dimecres /// dijous / divendres! (COMPTA AMB ELS DITS) divendres/ quan d'això↓// vale↑?

Exemple de regulador en els dies de la setmana i d'il·lustrador en parlar de la dent [Annex 2, conversa 1, 0020-0023]

Finalment, també s'observen el subjecte afàsic conductes de rectificació i una consciència metapragmàtica de l'error (ítem 4): l'adverbi *no* abans d'autocorregir-se (*al cafè del teatro no↓//al cafè- no*⁸), verbalitzacions orals i gestuals⁹ quan sap que s'ha equivocat.

0046	I:	§a l'Orfeó! a l'Orfeó↓/ ara ara és que me- me- no- les paraules no surten collón↓ (BRAÇ I MÀ PROP DE LA BOCA, SOMRIU)

Exemple de consciència de l'error [Annex 2, conversa 1, 0046]

L'últim subnivell de la pragmàtica enunciativa és la valoració de les inferències (punt 5). Quant a les màximes de cooperació conversacionals (ítems del 5.1 al 5.4), el parlant afàsic viola tres de les màximes: la de qualitat, on s'observa un cert grau d'anosognòsia i l'usuari continua insistint en la seva resposta¹⁰; la de quantitat i la de manera, exemplificades a continuació. En canvi, la màxima de relació es valora positivament, ja que els seus torns es relacionen amb el tema conversacional i quan fa canvis no són bruscos.

0089	E:	què hem d'anar a fer a la tarda↓?
0090	I:	a la fulla/ a la fulla↓ (OBRE PALMELL)

Exemple de vulneració de la màxima de quantitat [Annex 2, conversa 2, 0089-0090]

0147	I:	al dentista mm al dentista [tu aquí↓=]
0148	E:	[sí jo t'espero al dentista↓]

Exemple de vulneració de la màxima de manera [Annex 2, conversa 2, 0147-0148]

L'ítem 5.5 s'ha considerat no avaluable, ja que, a banda de la màxima de quantitat, en el discurs no apareixen transgressions de les màximes per part de l'interlocutor clau. L'esposa realitza aportacions simples, literals, completes i entenedores per tal que el seu marit segueixi la conversa i es pugui desenvolupar. La violació de la màxima de quantitat té la intenció d'assegurar la comprensió per part del marit.

⁸ Exemple d'autocorrecció conscient [Annex 2, conversa 1, 0041]

⁹ Exemple de consciència metapragmàtica de l'error via gestual [Annex 2, conversa 1, 0133-0134]

¹⁰ Exemples de violació de la màxima de qualitat [Annex 2, conversa 2, 006-0015]

L'últim punt de la pragmàtica enunciativa (ítem 6), els implícits conversacionals, obté un resultat positiu, atès que el parlant amb afàsia fa ús de l'expressió lexicalitzada xino-xano¹¹ cinc vegades.

El segon nivell és la pragmàtica textual (taula 2) i el missatge del parlant afàsic és el que esdevé el centre d'interès per al professional de la logopèdia mitjançant l'avaluació de la seva coherència i la cohesió:

S'ajusta la conducta verbal del pacient a les següents afirmacions?	SÍ	NO	NO AV.
PRAGMÀTICA TEXTUAL			
Subnivell de coherència			
7. Superestructures textuais			
7.1. Al construir un relat no omet successos rellevants, presenta adequadament els personatges, situa les seves accions en espai i temps, i introdueix la informació representant l'ordre lògic i cronològic en el desenvolupament dels successos (superestructura narrativa).		X	
7.2. Quan ha de defensar una posició argumentativa o justificar una afirmació, el parlant proporciona algun argument vàlid a favor seu, més enllà de reiterar la posició expressada (superestructura argumentativa).		X	
8. Gestió temàtica			
8.1. Reconeix quan el seu interlocutor introdueix un nou tema i proporciona el desenvolupament temàtic o bé el rebutja explícitament (tematització).	X		
8.2. Si introdueix un tema nou, ho fa de manera fluida, sense ruptures temàtiques brusques (canvi temàtic).	X		
Subnivell de cohesió			
9. Eficàcia lèxica			
Sap utilitzar les paraules adequadament per explicar allò que vol transmetre; té suficient capacitat lèxica per construir el seu discurs sense recolzar-se sol en repeticions i paraules buides.		X	
10. Morfologia i formació de paraules			
La seva construcció de paraules és completa, fent servir adequadament les terminacions de substantius, adjectius i verbs, respectant les concordances de temps, gènere i número, així com els articles.		X	
11. Sintaxi i construcció gramatical			
La seva construcció de frases i oracions és convencional i utilitza enunciats d'estructura completa, tant en les oracions (subjecte + predicat) com en els constituents menors.		X	

Taulela 2. Anàlisi de la pragmàtica textual amb el PREP-R traduït.

El primer punt d'anàlisi relatiu a la coherència són les superestructures textuais (ítem 7). L'interlocutor afàsic mostra mancances tant en els elements bàsics de les narracions com en

¹¹ Exemples d'ús de l'expressió xino-xano [Annex 2, conversa 1, 0039; 0058, conversa 2, 0125; 0143; 148]

els de les argumentacions, ja que en la primera superestructura necessita la guia de l'esposa per progressar en l'explicació i malgrat això, s'obvien molts elements. De forma similar, l'argumentació també és deficitària, a causa del dèficit gramatical i d'accés al lèxic les premisses argumentatives són escasses i molt simples.

0075	E:	ii una altra cosa / avui què hem fet amb lo F / on hem anat↑?
0076	I:	[aa→]
0077	E:	[ah!] i com és que ha vingut lo F avui↓? (ES PIC LA CUIXA AMB EL BRAÇ) [A vere]
0078	I:	perquè feia-f- mm (BRAÇ ENDANVANT) feiaa /// (EXTÉN BRAÇ) perquèe (OBRE I TANCA MÀ)//fa vacances↓
0079	E:	vale↓
0080	I:	fa vacances↑
0081	E:	mm
0082	I:	i llavorens (↑BRAÇ ^R) eeh mira/ hem anat aa (↑ASSENYALA)/// com se diu aa
0083	E:	què hem anat a comprar↑?
0084	I:	hem anat a comprar/ aaal→ (↑ASSENYALA)

Exemple de narració de l'usuari [Annex 2, conversa 2, 0075-0084]

0058	I:	a la fisio però no- jo ((vull no vull)) anar↓(MÀ AL PIT, MÀ ENFORA)
0059	E:	hombre/ mmm pare// s'ha d'anar (LATERALITZACIÓ DE CAP I BRAÇOS ENFORA ^R)
0060	I:	bueno però a la fisio va↓(MOVIMENTS CIRCULARS DE BRAÇ)! però (NÚMERO DOS AMB ELS DITS) dos dos dos→§
0061	E:	§dos taxis↓
0062	I:	dos taxis ja↓
0063	E:	vale↓ (ASSENTEIX)

Exemple d'argumentació del parlant afàsic [Annex 2, conversa 1, 0058-0063]

Quant a la gestió temàtica (punt 8), l'usuari reconeix els nous temes que l'esposa va introduint al llarg de les intervencions. Malgrat que en la majoria d'ocasions segueix desenvolupant la temàtica amb l'ajuda de l'esposa, també s'observa com rebutja el tema proposat per l'esposa:

0153	E:	farem ↓/ i com és que avui noo- noo que- demà podíem anar? [què ha passat?]
0154	I:	[ah] jo que sé! (S'ENCONGEIX D'ESPATLLES)] pos jo trucat (GEST TELÈFON) i tu agafat↓!/ no ho sé/ jo no ho sé↓ (↑↓BRAÇ ^R)

Exemple de rebutj temàtic [Annex 2, conversa 1, 0154]

És per aquests motius que l'ítem 8.1 s'ha valorat positivament. Les seves aportacions per al desenvolupament temàtic són majoritàriament dependents de les preguntes de la seva esposa, venint en minses ocasions d'iniciativa pròpia. Ara bé, tot i que en poques ocasions,

el parlant afàsic mostra certa habilitat per introduir un tema i no crea ruptures temàtiques, raó per la qual s'ha valorat l'ítem 8.2 de manera positiva¹²:

0196	E:	suposo que jaa tota la setmana la tenim organitzada↑
0197	I:	bueno [al N↓]
0198	E:	[que tenim moltes coses↓]
0199	I:	el N/// i aveure sii venen a dinar o així

Exemple d'introducció d'un tema per part del parlant [Annex 2, conversa 2, 0196-0199]

El subnivell de cohesió (punt 9) se centra en la capacitat lèxica, morfològica i sintàctica de les produccions lingüístiques de l'usuari afàsic. Tots els subítems s'han considerat negatius per les evidents dificultats del subjecte. No obstant això, la morfologia és l'ítem més ben preservat, ja que s'hi observen poques dificultats:

0214	I:	[i jo més i jo més↓ (S'ASSENYALA AL PIT)]
	E:	=tu quants tens a veure↓ (↑CAP)?
0215	I:	molts! (OBRE PALMELL DE LA MÀ) així (⇒MÀ)// no ho sé quants↓/// mira
0216	E:	a veure↓
0217	I:	així↑ /// a vere així /// eeh→ ///
0218	E:	a veure↓
0219	I:	com? (⇒E) és que no ho sé↓

Exemple de la dificultat per evocar paraules [Annex 2, conversa 2, 0214-0219]

0151	E:	i què ha dit ara?
0152	I:	que el dilluns dimarts dimecres dijous divendres/ divendres/ (COMPTA AMB DITS) farem↓

Exemple d'omissions d'elements oracionals, però amb preservació de la morfologia [Annex 2, conversa 1, 0151-0152]

0054	I:	després aa a l'autobús i cap a al Centre↓ (ASSENYALA)
0055	E:	mm vaale↓ (ASSSENTEIX)
0056	I:	vale↑? menjar↑§ (GEST MENJAR)

Exemple d'error en la flexió verbal, dèficit morfològic [Annex 2, conversa 1, 0054-0056]

El tercer i últim nivell d'anàlisi, la pragmàtica interactiva (taula 3), avalua l'usuari des del punt de vista de receptor del missatge:

S'ajusta la conducta verbal del pacient a les següents afirmacions?	SÍ	NO	NO AV.
PRAGMÀTICA INTERACTIVA			
12. Agilitat del torn			
<i>La interacció conversacional es produeix a un ritme dialògic àgil i ràpid.</i>	X		
13. Canvi de parlant fluïdesa en la presa de torns			
<i>El pacient pren els seus torns en el moment adequat, sense interrupcions ni demores notables.</i>	X		
14. Índex de participació conversacional			

¹² Exemple d'introducció d'un tema per part del parlant [Annex 2, conversa 2, 0207-0214]

<i>El seu nivell de participació verbal en la conversació (quantitat de torns i paraules) és proporcional al dels altres participants.</i>		X	
15. Predictibilitat			
<i>Utilitza adequadament tant torns predictius com predits.</i>		X	
16. Prioritat			
<i>Dissenya els seus torns atenent a principis de prioritat conversacional, tant en primeres parts com en segones parts dels parells adjacents.</i>		X	
17. Gestualitat natural			
<i>Els seus gestos, l'expressió facial i la comunicació no verbal complementa i matisa el seu llenguatge adequadament, però no el substitueix.</i>		X	
18. Ús comunicatiu de la mirada			
<i>Empra la mirada comunicativament, per confirmar escolta i comprensió, per cedir o demanar el torn.</i>	X		

Taula 3. Anàlisi de la pragmàtica interactiva amb el PREP-R traduït.

Quant a l'agilitat de torn o ritme conversacional (ítem 12), la percepció qualitativa és la d'una conversa bastant fluida entre interlocutors. Si complementem aquesta avaluació amb els resultats quantitius de la taula 4, s'evidencien un total de 29,72 torns/minut en la primera conversa i 31,76 torns/minut en la segona. Malgrat que en parlants amb un trastorn no fluent l'agilitat pot esdevenir accelerada, en ambdues converses els valors del ritme conversacional estan dintre els paràmetres de normalitat, ja que es troben entre 20 i 30 (Fernández-Urquiza *et al.* 2017).

	GRAVACIÓ 1	GRAVACIÓ 2
Minuts	5 min. 19 seg.	8 min. 13 seg.
Total de torns	158 torns	261 torns
Torns per minut (agilitat del torn)¹³	29,72 tons/min.	31,76 tons/min.
Torns del parlant afàsic	80 torns (50,63%)	135 torns (51,72%)
Torns de l'interlocutor clau (esposa)	78 torns (49,37%)	126 torns (48,28%)
Total de paraules		
Paraules del parlant afàsic	507 paraules	657 paraules
Paraules de l'interlocutor clau	571 paraules	966 paraules
Longitud mitjana del torn (LMT)		
LMT parlant afàsic	6,33 paraules/torn	4,87 paraules/torn
LMT interlocutor clau	7,32 paraules/torn	7,67 paraules/torn
Participació oral en conversa		
Participació parlant afàsic	47%	40%
Participació interlocutor clau	53%	60%

Taula 4. Anàlisi quantitativa complementària de les converses.

¹³ Per aquest càlcul els segons han estat convertits del sistema sexagesimal al sistema decimal.

El canvi de parlant en la fluïdesa de torns (ítem 13) es realitza sense interrupcions inoportunes o retards excessius. En algunes ocasions, s'observen alguns encavalcaments o interrupcions, però són elements que formen part d'una producció espontània quotidiana (Fernández-Urquiza *et al.* 2017). Per tant, el subjecte amb afàsia domina la presa de torns.

En referència a l'índex de participació conversacional (ítem 14), l'anàlisi observacional qualitativa també es complementa amb els resultats de la taula 4: el parlant afàsic contribueix un 47% en la primera conversa i un 40% en la segona, un percentatge inferior al de l'esposa amb una diferència major en la segona conversa. La quantitat de torns de l'usuari afàsic equival a un 50,63% en la primera conversa i 51,72% en la segona conversa. La petita diferència en la comptabilització de torns es deu al fet que quan dues produccions s'encavalquen el torn en què el parlant continua el seu discurs no es compta com un de nou la producció després de l'encavallament continua pertanyent al número de producció abans de la superposició.

Si bé els dos interlocutors contribueixen de forma proporcionada en els torns, el dèficit motor s'evidencia en la producció de paraules: en la primera conversa, l'usuari articula 507 paraules i l'interlocutor clau 571. De forma encara més evident, en la segona conversa el subjecte emet 657 paraules i l'esposa 966. Diferències en la quantitat de paraules produïdes s'evidencia en la longitud mitjana de l'enunciat. Les produccions del parlant amb afàsia tenen una longitud inferior de 0'98 paraules en comparació a la seva esposa en la primera conversa i s'observa un desajust major en la segona conversa, amb unes 2,8 paraules menys de mitjana en l'enunciat. L'ítem es valora negatiu per les diferències majors observades en la segona mostra conversacional.

Continuant amb l'anàlisi, els ítems 15 i 16, la predictibilitat i la prioritat, aporten informació sobre la relació dels torns entre interlocutors. D'una banda, la predictibilitat és una característica estructural de la conversa i concep que cada torn està limitat pel torn anterior semànticament, sintàcticament o pragmàticament (Fernández-Urquiza *et al.* 2017). És així com es distingeixen torns predictius i torns predits. Els primers són els inicis i restringeixen els torns predits, que esdevenen reaccions que completen el torn anterior. Observant el tipus d'intervencions entre els interlocutors, se'n pot definir el tipus de conducta. En el subjecte amb afàsia, abunden els torns predits o reactius, és a dir, els torns del marit s'orienten als torns sol·licitats per l'esposa, fet que evidencia una conducta comunicativa de replegament, típica de conductes amb menys interès comunicatiu (Gallardo, 2007). Malgrat que el subjecte efectua alguns escassos torns predictius, la general manca generalitzada d'inicis i algunes respostes inadequades en el transcurs de la conversa són la raó de la valoració negativa d'aquest ítem:

0239	I:	pos jo te regalaré alguna cosa↑
0240	E:	sí home sí↓ (ASSENTEIX)
0241	I:	però collons↓
0242	E:	tranquil↓
0243	I:	però què te regalo/va↓?
0244	E:	no ho sé↓ (RIU)
0245	I:	vaa què te regalo↑?
0246	E:	no ho sé no ho sé↓// vale↑?

Exemple de torns predictius per part del parlant afàsic [Annex 2, conversa 2, 0239-0246]

0047	E:	que tu t'has de feer → (⇒DIT, ⇒I) /// (GEST DE PUNXAR-SE EL DIT) lo de punxar-te↓
0048	I:	(⇒E) ah sí lo de punxar↓
0049	E:	i què és això↓?
0050	I:	a l'ambulatori↓

Exemple de resposta inadequada [Annex 2, conversa 2, 0047-0050]

D'altra banda, la prioritat valora en quina mesura les intervencions de l'interlocutor, siguin primeres o segones parts, s'ajusten a les expectatives de la intervenció de l'emissor. Les primeres o segones parts s'anomenen prioritàries quan són naturals, àgils i les esperades socialment (Fernández-Urquiza *et al.* 2017), mentre que si hi ha la presència de recursos indirectes, marcadors o es retarda la producció, aquesta s'etiqueta com a no prioritària :

0001	E:	a vere carinyo↓(TOCA CUIXA A L., (⇒CÀMERA, ⇒I))/ jo ara te volia preguntar (ES RASCA NUCA)/ demà/ què t'ha dit la L que havíem de fer↓? (0.2) (⇒RELLOTGE) a vere demà [què tens que fer↓?]=]
0002	I:	[demà↑?]
	E:	=sí↓ (⇒CÀMERA, ⇒I)
0003	I:	demà no ho sé↓§ (MIRADA PERDUDA)
0004	E:	§on has d'anar demà al matí↓?(MÀ A LA GALTA)
0005	I:	aa- (⇒E) demà al matí↑(MIRADA PERDUDA)?

Exemple de segones parts no prioritàries [Annex 2, conversa 1, 0001- 0005]

Quant a la gestualitat natural (ítem 17), si bé l'usuari no empra els gestos per substituir el llenguatge, el punt es valora negativament a causa de l'hemiplegia corporal dreta del parlant. Això provoca una descompensació en l'ús dels gestos manuals, que sempre es realitza amb el braç esquerre (Gallardo, 2009).

L'últim ítem, l'ús comunicatiu de la mirada (punt 18), també es valora positivament. L'usuari manté la mirada durant les intervencions, mostra una escolta activa i atenció intrapersonal. En algunes ocasions, l'usuari desvia la mirada, quan pensa, no li surt la paraula o es mira les extremitats quan fa algun gest compensatori, però sempre acaba redirigint la mirada cap a l'interlocutor.

0006	E:	a vere/ mm tenim que fer// (⇒I) demàa / quin dia és↑? (MOVIMENT DE MANS CIRCULARS AMB ÍNDEX ESTÈS ^R)
0007	I:	(MIRADA PERDUDA) dilluns / dimarts↓(COMPTA AMB ELS DITS, ⇒E)

Exemple d'ús comunicatiu de la mirada [Annex 2, conversa 2, 0006-0007]

Un cop valorats els ítems, la taula 5 mostra a tall de resum el grau de preservació de cada nivell pragmàtic. S'observa que el nivell més ben conservat és la pragmàtica enunciativa o de l'emissor amb un 66,67%:

	Ítems totals	Ítems valorats en sí	Ítems valorats en no	Ítems no avaluats	Grau de preservació
Pragmàtica enunciativa	15	10	4	1	66,67%
Pragmàtica textual	7	2	5	0	28,57%
Pragmàtica interactiva	7	3	4	0	28,57%

Taula 5. Resum dels diversos punts afectats i preservat de cada nivell pragmàtic.

Per concloure l'anàlisi, la taula 6 recull els resultats quantitatius de les habilitats pragmàtiques del parlant amb afàsia. L'habilitat pragmàtica general està preservada en un 53,57%. D'aquesta habilitat, la més afectada és la de base gramatical, amb un 37,5%, mentre que l'habilitat pragmàtica específica està conservada en un 63,17%.

	Habilitat pragmàtica general	Habilitat pragmàtica específica	Habilitat pragmàtica de base gramatical
Ítems sobre els quals es calcula	29 ítems	2, 3, 4, 5 (excepte 5.3), 7, 8, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18	1, 5.3, 6, 9, 10, 11
Nombre d'ítems que han pogut ser avaluats	28 ítems (5.5 no avaluable)	19 ítems (12 sí, 7 no)	8 ítems (3 sí, 5 no)
Nombre d'ítems avaluats amb "sí"	15 ítems	2.1, 2.2, 3.1, 3.2, 3.3, 4,5.4, 8.1, 8.2, 12, 13, 18	1.1, 1.3, 6
Resultat en %	53,57%	63,17%	37,5%

Taula 6. Quantificació de les habilitats pragmàtiques preservades i afectades.

4. Discussió

Aquest estudi d'investigació ha partit amb l'objectiu de conèixer la utilitat de dur a terme una valoració exhaustiva de la funcionalitat del llenguatge en afàsia. Amb aquest propòsit en ment, l'aplicació del PREP-R traduït en un parlant afàsic ha permès extreure uns resultats que responen la pregunta de recerca en qüestió.

La gran aportació de l'instrument rau en el fet que ha possibilitat l'obtenció de dades considerablement valuoses sobre la competència comunicativa de l'usuari. L'extracció dels resultats del PREP-R traduït facilita als professionals elaborar un perfil comunicatiu de la persona amb afàsia mitjançant l'anàlisi dels punts forts i dèbils de la competència conversacional:

Fortaleses de l'usuari

- La pragmàtica enunciativa és la dimensió més ben preservada, amb un 66,67%. L'usuari com a emissor té una competència satisfactòria, gràcies al manteniment de l'habilitat articulatòria, del maneig apropiat de pauses en els torns i de la producció d'actes de parla directes i alguns d'indirectes al llarg del discurs. Si bé la presència de conductes compensatòries evidencia una alteració del llenguatge oral, és per mitjà d'aquestes com l'usuari aconsegueix mostrar el seu interès comunicatiu, participar equitativament en els torns i contribuir en tirar endavant la conversa. L'usuari contribueix positivament a la cooperació comunicativa a través de la màxima de relació, sense canvis bruscos de tema en cap ocasió i fent aportacions relacionades amb el tema conversacional.
- A escala textual, amb una preservació del 28,57%, és rellevant ressaltar el grau de competència en la gestió temàtica. L'usuari és capaç de seguir els nous temes introduïts per l'interlocutor i, fins i tot, rebutjar-los quan no li són d'interès en algunes ocasions. Ocasionalment, pot introduir de forma natural algun tema.
- Des de la perspectiva com a receptor, en pragmàtica interactiva l'usuari mostra certa agilitat en la presa de torns i el ritme de la conversa és dinàmic. També fa servir efectivament la mirada en l'intercanvi comunicatiu.

Febleses de l'usuari

- De les habilitats del parlant afàsic com a emissor, és en les màximes conversacionals on es revelen les mancances en la conversació. La combinació de les dificultats lèxiques condicionades per l'anòmia i la falta d'integritat sintàctica repercuteixen negativament en l'expressió. A més, en l'afàsia transcortical mixta de l'usuari també s'hi observa una lleugera alteració en la comprensió i un cert grau d'anosognòsia. Tot això contribueix a un discurs reduït, escàs i amb produccions confuses.

- En pragmàtica textual, l'enunciat del subjecte amb afàsia mostra signes variats d'una competència comunicativa alterada. Tant la coherència de la superestructura narrativa com l'argumentativa és deficitària i les habilitats de l'usuari per relatar fets i defensar la seva opinió se cenyeixen a proposicions reduïdes. La cohesió també es troba afectada de forma moderada i el discurs destaca per una minsa eficàcia lèxica, algunes dificultats en morfologia i severes alteracions en l'estructura oracional.
- Les dificultats de l'afàsia en pragmàtica interactiva revelen un discurs amb una quantitat de paraules reduïda. A més, les seves produccions es limiten a ser majoritàriament reactives i, per tant, retroalimenten de forma escassa les aportacions de l'interlocutor. També cal destacar la manca de prioritats d'alguns dels seus torns, ja que l'usuari sovint no respon directament i l'esposa ha d'insistir per obtenir la resposta desitjada. D'altra banda, la gestualitat natural resulta alterada per l'hemiparèsia braquiocrural, tot i l'ús freqüent del braç no afectat amb gestos compensatoris.

Aquests diferents graus d'afectació i preservació en les diferents dimensions s'evidencien en una habilitat pragmàtica global parcialment preservada (53,57%) i, per tant, el llenguatge de l'usuari té una certa funcionalitat. Els resultats posen de manifest que la capacitat pragmàtica específica gaudeix d'una relativa competència (63,17%), a excepció d'alguns components. L'aplicació del PREP-R traduït mostra que en el present parlant afàsic les dificultats pragmàtiques són majoritàriament de naturalesa gramatical (37,5%). Així doncs, el dèficit pragmàtic és majoritàriament secundari i les dificultats de caràcter gramatical hauran de ser el principal objectiu en el disseny de la intervenció logopèdica per a aquest usuari amb afàsia.

La naturalesa del mateix instrument també és un punt a destacar. A partir d'una tècnica d'observació i recollida de dades qualitativa també s'han obtingut resultats d'índole quantitativa. Tot això ha permès permetre aconseguir un perfil comunicatiu complet de la persona amb afàsia i comprovar la presència i l'àmbit de les alteracions en la seva funcionalitat comunicativa.

Amb la present recerca es posa de manifest que l'avaluació del llenguatge contextualitzat permet al professional extreure mostres conversacionals on tots els aspectes del llenguatge són valorats, tant els formals com els funcionals. El parlant afàsic del cas, malgrat trobar-se en una fase crònica del trastorn, continua realitzant intervenció logopèdica i la informació pot servir per reconsiderar els objectius de treball. Així doncs, tot i que és informació altament important pel plantejament de la intervenció, també ho pot ser per les diverses revaloracions al llarg d'un tractament, fet que permetria al professional comprovar si els propòsits formulats es generalitzen en la quotidianitat i en quina mesura la intervenció té un impacte en la comunicació de l'usuari.

Així mateix, poder avaluar l'usuari afàsic amb el seu interlocutor clau dona visibilitat al paper determinant d'aquest segon en l'èxit comunicatiu. El professional pot observar les dificultats reals en què conviu la persona amb afàsia i el seu entorn, així com les estratègies aplicades en el dia a dia: l'aplicació de pistes fonètiques, la reformulació de les preguntes i els comentaris positius respecte del seu esforç a conversar per part de l'esposa en són alguns exemples. L'interlocutor clau del present cas mostra certa destresa en conversar amb el seu marit, segurament per l'experiència i pel suport logopèdic que han rebut i continuen rebent des de fa anys. Els enregistraments audiovisuals i la seva anàlisi també esdevenen informació molt valuosa per al professional de la logopèdia perquè obté informació sobre les dinàmiques conversacionals del matrimoni. A més, tot i la manca d'integritat sintàctica i la violació de màximes conversacionals, la conversa sovint tira endavant gràcies al context compartit entre els interlocutors i el gran esforç de l'interlocutor clau. La visió del logopeda creix substancialment, en avaluar la cooperació comunicativa de l'usuari amb la seva esposa, que té un paper crucial en l'èxit comunicatiu del cas analitzat. Amb tota aquesta informació, els professionals de la logopèdia poden plantejar una intervenció global, més enllà de la consulta i de les dificultats del parlant afàsic, és a dir, la intervenció s'estendrà al seu entorn proper per buscar una cooperació conversacional satisfactòria.

Aquesta investigació cerca contribuir en el món de l'afasiologia, atès que busca pal·liar el buit en recerca de l'anàlisi conversacional exposat per Rosseaux *et al.* (2010) amb la present proposta d'anàlisi d'un cas, en què l'usuari afàsic duu una conversa amb la seva dona. A través de l'anàlisi dels enregistraments audiovisuals amb l'instrument PREP-R (Fernández-Urquiza *et al.*, 2015), l'estudi també aporta una evidència de caire pràctic en l'avaluació de la funcionalitat del llenguatge en el trastorn de l'afàsia, davant de la popularitat d'investigacions de caire més teòric en l'àmbit pragmàtic, tal com subratlla Moreno (2021).

Un aspecte que cal destacar són algunes de les limitacions de l'estudi. Primerament, la investigació no ha contemplat una avaluació interjutges. Per bé que la cofiabilitat reduiria el biaix observacional, la comparació dels resultats d'un mateix pacient afàsic entre professionals no és la tendència general en la pràctica clínica en la logopèdia. D'altra banda, la falta de familiarització amb les convencions del Corpus PerLa ha provocat una transcripció feixuga dels enregistraments. També ha creat alguns moments conflictius en transcriure, sobretot en els aspectes de transcripció de la informació extralingüística. De forma similar, la manca d'experiència prèvia amb el protocol i els seus ítems, juntament amb l'escassa publicació de la seva administració, ha obstaculitzat la presa de decisions en l'avaluació d'alguns punts. No obstant això, l'avaluació funcional del llenguatge en usuaris amb afàsia és encara un àmbit per créixer i aquest treball esdevé una petita aportació en la recerca. En relació amb l'instrument en si, la naturalesa de la prova també limita l'extracció de resultats, ja que l'avaluador pot quedar-se sense poder valorar algun ítem, tal com ha passat en el

present estudi, en què no s'han inclòs significats no literals durant la conversa. En qualsevol cas, en la investigació s'ha intentat reduir al màxim els punts no avaluables.

A mode de conclusió, la investigació fa palès la necessitat d'incloure una anàlisi conversacional en l'avaluació logopèdica del pacient amb afàsia, tot i que això no significa excloure les proves estandarditzades. Les bateries aporten informació molt específica que permet quantificar les habilitats lingüístiques de la població afàsica. En canvi, l'avaluació funcional del llenguatge aporta informació de l'usuari afàsic i del seu entorn en un context conversacional més natural i real, la conversa quotidiana. Això dona al professional l'oportunitat d'accedir a la valoració de la competència comunicativa real del parlant afàsic i a la valoració de com l'entorn s'ajusta a les capacitats de l'usuari. Per tant, aquestes proves no haurien d'excloure's, ans al contrari: estan fetes per complementar-se i ajudar al professional en un disseny d'una intervenció focalitzada en les demandes de l'usuari. És per aquest motiu que en el present treball considerem que els objectius de treball es podran plantejar una vegada el professional hagi reunit tota la informació mitjançant les diferents proves d'avaluació. Ara bé, amb el PREP-R traduït ja es tenen forts indicis de com encarar la intervenció, on la compensació de l'anòmia i el treball de integritat sintàctica i de les supraestructures (narrativa i argumentativa) seran claus en la millora comunicativa del subjecte.

En últim terme, el present estudi dona peu a propostes d'investigació futures. Convindria poder comparar els resultats conversacionals qualitius amb els resultats d'una bateria estandarditzada en la població afàsica i valorar en quina mesura aquests difereixen quan es tracta d'una situació amb context i sense. La investigació també posa de manifest la urgència de validar més instruments d'avaluació pragmàtica al nostre context i investigar sobre la seva utilitat en l'avaluació del llenguatge d'usuaris amb afàsia. Convindria aplicar el PREP-R a altres parlants afàsics per obtenir més models d'anàlisi, els quals serien una gran guia pels professionals que vulguin introduir l'instrument en l'avaluació de l'afàsia. Finalment, sorgeix la necessitat que els professionals de la logopèdia es familiaritzin cada cop més amb el vessant pragmàtic del llenguatge per poder accedir a la conversa quotidiana dels usuaris. Sigui per la falta d'instruments, la falta de formació dels logopedes en aquest àmbit o la manca programari específic que faciliti l'anàlisi conversacional, la cara funcional del llenguatge queda sovint oblidada en un segon pla. L'avaluació funcional del llenguatge és encara una matèria pendent de revertir en un futur proper, ja que el professional no hauria de fer cas omís de l'objectiu final de tota intervenció logopèdica: aconseguir l'èxit comunicatiu de la persona amb afàsia amb el seu entorn.

Agraïments

A l'I. i a l'E., per participar i haver fet possible aquest treball.

A l'Alba, per confiar en aquest projecte i transmetre'm tota la seva passió de la nostra professió.

A l'Ester, per haver-me guiat al llarg d'aquests mesos.

A la meva família, per donar-me tot el seu suport durant aquests quatre anys d'estudi.

Referències bibliogràfiques

- Brown, G. [Gillian] i Yule, G. [George]. (1983). *Discourse Analysis*. Cambridge Textbooks in Linguistics.
- Chatzopoulos, G. [Georgios], Loutrari, A. [Ariadne], Díaz-Martínez, F. [Félix], Kouki, E. P. [Evgenia-Peristera] i Proios, H. [Hariklia]. (2018). Mosaics fall apart in different ways: exploring variation in communication breakdown patterns in three aphasic patients. *Acta Neuropsychologica*, 16(4).
<https://aphasia.talkbank.org/access/Greek/NonProtocol/0docs/Chatzopoulos2018.pdf>
- Cummings, L. [Louise]. (2017). *Research in Clinical Pragmatics*. Springer International Publishing.
- Doedens, W. [Willemijin] i Meteyard, L. [Lotte]. (2022). What is Functional Communication? A Theoretical Framework for Real-World Communication Applied to Aphasia Rehabilitation. *Neuropsychology Review*, 1-37.
<https://link.springer.com/article/10.1007/s11065-021-09531-2>
- Fernández-Urquiza, M. [Maite]., Díaz, F. [Félix], Moreno, V. [Verónica], Lázaro, M. [Miguel] i Simón, T. [Teresa]. (2015). *Protocolo Rápido de Evaluación Pragmática Revisado (PREP-R)*. Guada Impresores
- Gallardo, B. [Beatriz]. (2007). *Pragmática para logopedas*. Universidad de Cádiz
- Gallardo, B. [Beatriz]. (2009). Valoración del componente pragmático a partir de datos orales. *Revista de Neurología*, 48(2), 57-61.
- Gallardo, B. [Beatriz] i Moreno, V. [Verónica]. (2005a). *Afasia no fluente. Materiales y análisis pragmático (Vol. 2 del Corpus PerLA)*. Universitat de València.
<https://www.uv.es/perla/GallardoyMOrnoVol2.AfNoFluente.pdf>
- Gallardo, B. [Beatriz] i Moreno, V. [Verónica]. (2005b). Estrategias colaborativas de compensación de déficit lingüístico: la importancia del interlocutor-clave en el índice de participación conversacional. *Pragmalingüística*, (13), 87-113.
- Goodglass, H. [Harold], Kaplan, E. [Edith] i Barresi, B. [Barbara]. (2005). *Test de Boston para el Diagnóstico de la Afasia*. Medica Panamericana
- Hazamy, A. [Audrey] i Obermeyer, J. [Jessica]. (2019). Evaluating informative content and global coherence in fluent and non-fluent aphasia. *International Journal of Language & Communication*, 55(1), 110-120.
<https://onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.1111/1460-6984.12507>
- Irwin, W. [William]., Wertz, R. [Robert] i Avent, J. [Jan]. (2002). Relationships among language impairment, functional communication, and pragmatic performance in aphasia. *Aphasiology*, 16(8), 823-835.
<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/02687030244000086>

- Jacobs, M. [Molly] i Elis, C. [Charles]. (2021). Estimating the cost and value of functional changes in communication ability following telepractice treatment for aphasia. *Plos one*, 16(9), 1-12.
<https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0257462>
- Lanyon, L. [Lucette], Rose, M. [Miranda] i Worrall, L. [Linda] (2013). The efficacy of outpatient and community-based aphasia group interventions: A systematic review. *International journal of speech-language pathology*, 15(4), 359-374.
<https://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.3109/17549507.2012.752865?needAccess=true>
- Llei Orgànica 3/2018, del 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals i garantia dels drets digitals. Prefectura de l'Estat, Govern d'Espanya
- Martínez, A. [Alfonso], Martínez-Lorca, M. [Manuela], Santos, J. L. [Jose Luís] i Martínez-Lorca, A. [Alberto]. (2018). *Protocolo de evaluación de la prosodia emocional y la pragmática en personas con esquizofrenia*. *Revista de Investigación En Logopedia*, 8(2). <https://ruidera.uclm.es/xmlui/bitstream/handle/10578/18950/Protocolo%20de%20evaluaci%3cb3n%20de%20la%20prosodia%20emocional%20y%20la%20pragm%3ca1tica%20en%20personas%20con%20esquizofrenia.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- Moreno, V. [Verónica]. (2021). Evolución de la competencia comunicativa mediante intervención pragmática en retraso del lenguaje: estudio de caso. *Revista de Investigación en Logopedia*, 11(2), 7.
<https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=7978779>
- Peña-Casanova, J. [Jordi]. (2004). *Programa Integrado de Exploración Neuropsicológica (PEIN)*. Test Barcelona. Elsevier Masson.
- Rad, D. [Davood]. (2014). A review on adult pragmatic assessments. *Iranian journal of neurology*, 13(3), 113-118. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4240926/>
- Rodríguez-Riaño, J. [Johanna] i Lizarzo-Camacho, A. [Angélica]. (2015). Participation and social inclusion in adults with aphasia: bibliometric analysis. *Revista Ciencias de la Salud*, 13(3), 447-464. http://www.scielo.org.co/scielo.php?pid=S1692-72732015000300009&script=sci_abstract&tlng=en
- Rousseaux, M. [Marc], Daveluy, [Walter] i Kozlowski, O. [Odile]. (2010). *Communication in conversation in stroke patients*, 257(7), 1099–1107. <https://link.springer.com/article/10.1007/s00415-010-5469-8>
- Stahl, B. [Benjamin], Mohr, B. [Bettina], Dreyer, F. [Felix], Lucchese, G. [Guglielmo] i Pulvermüller, F. [Fridemann]. (2017). Communicative-pragmatic assessment is sensitive and time-effective in measuring the outcome of aphasia therapy. *Frontiers in Human Neuroscience*, 11(223), 1-9.
<https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fnhum.2017.00223/full>

- Terradillos, E. [Estibiliz] i Sage, K. [Karen]. (2016). Terapia funcional para la persona con afasia: en qué consiste? A Martín-Aragoneses, M. T. [Maria Teresa] & López-Higes, R. [Ramón]. Claves de la logopedia en el siglo XXI. *UNED*, 231-249.
<http://shura.shu.ac.uk/13386/1/Terradillos,%20E.%20%26%20Sage,%20K..pdf>
- Turkstra, L. [Lyn], Clark, A. [Allison], Burgess, S. [Sloane], Hengst, J.[Julie], Wertheimer, J. [Jeffrey] i Paul, D. [Diane]. (2016): Pragmatic communication abilities in children and adults: implications for rehabilitation professionals. *Disability and rehabilitation*, 39(18), 1872-1885.
<https://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/09638288.2016.1212113?needAccess=true>
- Vandenborre, D. [Dorien], Visch-Brink, E. [Evy]; Mariën, P. [Peter]. (2015). *The development of modern approaches to aphasia. International Journal of Rehabilitation Research*, 38(3),189–194.
https://journals.lww.com/intjrehabilres/Abstract/2015/09000/The_development_of_modern_approaches_to_aphasia_a.1.aspx

Annexos**Annex 1: Convencions de transcripció**

CONVENCIONS DE TRANSCRIPCIÓ DEL CORPUS PerLA (Gallardo i Moreno, 2005a)	
0001	Numeració dels torns.
=	Manteniment del torn d'un parlant en un solapament. Aquesta intervenció no es numera.
[	Inici d'un solapament.
]	Finalització d'un solapament.
§	Successió immediata/encabalgada entre les emissions.
/	Pausa curta.
//	Pausa entre mig i un segon.
///	Pausa d'un segon.
(5.0)	Pausa de 5 segons.
-	Pausa en l'interior d'un torn.
→	Entonació sostinguda.
↑	Entonació ascendent.
↓	Entonació descendent.
MAJÚSCULES	Intensitat alta.
()	Intensitat baixa de la veu.
Lletra repetida	Prolongació del so.
(xxxxx)	Fragment intel·ligible.
(( ))	Transcripció dubtosa.
(ASSENTEIX)	Anotació dels elements extralingüístics. La mida també és inferior per no destacar més que les produccions dels interlocutors.
x ^R	Repetició del gest.
(⇒E) (⇒CÀMERA) ¹⁴ (⇒MÀ)	Indicació de la direcció de la mirada.
↑, ↓, ⇔ (BRAÇ↓)	Direcció en què mou una part del cos.

¹⁴ En la convenció del Corpus PerLA, es restringeix l'ús de ⇒ per indicar la mirada sols entre persones. En aquest treball hem considerat aplicar-ho a altres contextos, per exemple, quan mira objectes o en altres direccions per garantir cohesió en l'ús de la convenció de la mirada.

Annex 2: Transcripcions

CONVERSA 1

Fitxa tècnica	
Participants	Informant afàsic: I (Informant) Interlocutor clau: E (Esposa)
Temporització	5:13 minuts
Tema tractat	Vida quotidiana: repàs del dia
Llengua utilitzada	Català, dialecte nord-occidental
Aclariments	Els noms de les persones i llocs que anomenen a la conversa s'han substituït quan es creia necessari per preservar el seu anonimat. L: logopeda D: senyora de la neteja F: fill Centre: nom del centre de dia Logopèdia: nom del centre de neurorehabilitació

- 0001 E: a vere carinyo↓(TOCA CUIXA A I., (⇒CÀMERA, ⇒I))/ jo ara te volia preguntar (ES RASCA NUCA)/ demà/ què t'ha dit la L que havíem de fer↓? (0.2) (⇒RELOTGE) a vere demà [què tens que fer↓?]=]
- 0002 I: [demà↑?]
E: =sí↓ (⇒CÀMERA, ⇒I)
- 0003 I: demà no ho sé↓§ (MIRADA PERDUDA)
- 0004 E: §on has d'anar demà al matí↓?(MÀ A LA GALTA)
- 0005 I: aa- (⇒E) demà al matí↑(MIRADA PERDUDA)?
- 0006 E: sí↓ (ASSENTEIX)
- 0007 I: (⇒E) a- aa teatro [a teatro↓=]
- 0008 E: [bueno↓]
I: =a teatro↓ (↑BRAÇ, ASSENYALA)
- 0009 E: no/ al teatro no↓§
- 0010 I: §sí al teatro↑ (↑BRAÇ, ASSENYALA) §
- 0011 E: §no al [teatro no/↓=]
- 0012 I: [aa→] (⇒ESPOSA, CÀMERA^R)
E: =(BRAÇOS OBERTS, PALMELLS AMUNT) què és a on vas? al teatro no/ què vas a fer↑?/// al teatro no↑/ demà al matí on vas tu↓?/ què t'ha dit [(xxxx) a vale vale vale↓=]
- 0013 I: [a l'Orfeó↓!
(MÀ ENDAVANT, OBRE PALMELL)/ a l'Orfeó a l'Orfeó↓]

- E: =vale/ no cal que miris allí↓ (⇒CÀMERA)
- 0014 I: sí↓
- 0015 E: a l'Orfeó↓// vale/ i llavontes a l'Orfeó- mm a quina hora aniràs↓? perquè demà-escolta'm (MOVIMENTS DE MANS CIRCULARS)/ demà no hem d'anar al dentista↑ (NEGA AMB ELS DITS)
- 0016 I: vale// sí bueno↓ (ASSENTEIX^R, S'ENCONGEIX D'ESPATLLES)
- 0017 E: te n'enrecordes [que ha dit lo dentista que no hem d'anar↓?(MANS OBERTES ALS COSTATS)=]
- 0018 I: [sí sí sí ja ho sé(ASSENTEIX^R)]
E: =a què-a què hi havíem d'anar avui al dentista?(↑CAP)///
- 0019 I: a treure'm la-lo deent↓(ASSENYALA LA DENT)
- 0020 E: no/ avui hi has anat↑?
- 0021 I: a treure'm lo dent↓ (ASSENYALA LA DENT)
- 0022 E: i demà↑/ a què hi havíem d'anar↓(MANS ENDAVANT)?
- 0023 I: a-a posa'm↓ (MÀ AL PIT)// però diu que no que *(elll)* (MÀ ENDAVANT) dilluns/ dimarts/ dimecres /// dijous / divendres! (COMPTA AMB ELS DITS) divendres/ quan d'això↓// vale↑?
- 0024 E: vale (⇒CÀMERA)// molt bé↓ (⇒I)/ i llavontes/ eeh/ pos podem fer una cosa// jo demà- tu eeh- jo demà eeh baixaré amb tu a l'autobús↑ (MÀ CIRCULAR^R)
- 0025 I: ah síí ↑? (EXPRESSIÓ DE SORPRESA)
- 0026 E: sí↓ (ASSENTEIX)
- 0027 I: vale↓
- 0028 E: perquè vindrà la D↑ (MÀ I DITS)
- 0029 I: ah síí↑? (EXPRESSIÓ DE SORPRESA)
- 0030 E: dimarts ve la D↓
- 0031 I: (⇒AMUNT) ah però- bueno vale vale↓ (⇒E)
- 0032 E: a què ve la D↓? (↑CAP)
- 0033 I: a llimpiar↓
- 0034 E: vale/ i llavontes// jo puc baixar amb tu↑§
- 0035 I: §síí↑ (ASSENTEIX)
- 0036 E: i tu a on pararàs/ amb l'autobús ↓?
- 0037 I: (↑BRAÇ, ASSENYALA) aa aa /aquí a Ricardo Vinyes↓
- 0038 E: vale// i llavontes/ cap a on aniràs↑? (MOVIMENTS DE MANS CIRCULARS)
- 0039 I: (↑BRAÇ, ASSENYALA) xino-xano↑/ a la llot- all com se diu/// all/// al Cafè del Teatro↓/ no?↑§
- 0040 E: §noo↓ (NEGACIÓ)
- 0041 I: (POSA LA MÀ AL BRAÇ D'E) al cafè del teatro no↓//al cafè- no§
- 0042 E: §no/ a on és a on

cantes↓? (OBRA BRAÇOS, PALMELLS OBERTS)

- 0043 I: s-al-no a on canto noo (GEST DE CANTAR) a onn (MANS PROP DE LA BOCA)§
- 0044 E: §bueno però
allí [també es canta↓=]
- 0045 I: [sí sí]
E: =que abans hi anàveu a cantar↓/ a l'Orr§
- 0046 I: §a l'Orfeo! a l'Orfeo↓/ ara ara és que
me- me- no- les paraules no surten collón↓ (BRAÇ I MÀ PROP DE LA BOCA,
SOMRIU)
- 0047 E: bueno/ però ho estàs fent bé↓
- 0048 I: vale↓
- 0049 E: a llavontes/ quan surtos de l'Orfeo↑(MOVIMENTS DE MANS CIRCULARS)/ §
- 0050 I: §sí↓ (ASSENTEIX)
- 0051 E: a llavons/ quee→
- 0052 I: pos teatro i tot i no ho sé a veure què-què farem↓ (↑↓BRAÇ^R)
- 0053 E: però després que/ cap a on aniràs↓? (MOVIMENTS DE MANS CIRCULARS)
- 0054 I: després aa a l'autobús i cap a al Centre↓ (ASSENYALA)
- 0055 E: mm vaale↓ (ASSENTEIX)
- 0056 I: vale↑? menjar↑§ (GEST MENJAR)
- 0057 E: §mm↓ (ASSENTEIX)
- 0058 I: xi- xino-xano (⇔MANS) i a les tre- a les tres- no↓ (OBRE MÀ, ⇒MÀ)// a les quatre↓// a
les cinc↓// a les cinc↑ (NÚMERO CINC AMB LES MANS)// menos quart↑ (CAP I BRAÇA
L'ESQUERRA) eeh agafarem l'autobús/ ii a cap aa→ (↑BRAÇ, ASSENYALA)§
- 0059 E: §cap a
on↓?
- 0060 I: cap aa // com se diu// eeh mm// [el Centre no↓(SOSTÉ MÀ OBERTA)]
- 0061 E: [què te] què toca demà a la tarda↓?
- 0062 I: eeh→
- 0063 E: que està la L també↑ (MÀ OBERTA CAP AL COSTAT)
- 0064 I: mm síi (ASSENTEIX)// síi↓ (MÀ ENDAVANT)/ teat- no teatro no↓ (MÀ AMB PALMELL OBERT^R)
- 0065 E: al/ mm que fas classe de// Lo→
- 0066 I: de Logopèdia! (MÀ ENDAVANT)/ ara/ de Logopèdia↓! (MÀ ENDAVANT)
- 0067 E: [vale↓]
- 0068 I: [sí↓] (ASSENTEIX)
- 0069 E: ii jo que vols que baixi oo→?
- 0070 I: claro // tu que baixis/ claro claro↓ (ASSENTEIX^R)
- 0071 E: vale↓(ASSENTEIX)

- 0072 I: quann- i marxem fem un-un beure i després cap a casa i ja està↓ (MOVIMENT BRAÇ
CAP A DIFERENTS DIRECCIONS)
- 0073 E: vale↓(ASSENTEIX)
- 0074 I: vale↓
- 0075 E: ii una altra cosa / avui què hem fet amb lo F / on hem anat↑?
- 0076 I: [aa→]
- 0077 E: [ah!] i com és que ha vingut lo F avui↓? (ES PIC LA CUIXA AMB EL BRAÇ) [a vere]
- 0078 I: [(RIU)]
perquè feia-f- mm (BRAÇ ENDANVANT) feiaa /// (EXTÉN BRAÇ) perquè (OBRE I
TANCA MÀ)//fa vacances↓
- 0079 E: vale↓
- 0080 I: fa vacances↑
- 0081 E: mm
- 0082 I: i llavorens (↑BRAÇ^R) eeh mira/ hem anat aa (↑ASSENYALA)// com se diu aa
- 0083 E: què hem anat a comprar↑?
- 0084 I: hem anat a comprar/ aaal→ (↑ASSENYALA)
- 0085 E: però QUÈ hem comprat (↑BRAÇOS) què hem comprat↓?
- 0086 I: unn (ASSENYALA JERSEI)jersei↓
- 0087 E: vale↓(ASSENTEIX)
- 0088 I: (FA EL NÚMERO 2 AMB ELS DITS) dos jerseis↓
- 0089 E: vale↓
- 0090 I: (ASSENYALA E.) i tu (NÚMERO DOS AMB ELS DITS) dos panta-no dos jerseis també↓
- 0091 E: vale↓ (ASSENTEIX)
- 0092 I: (RIU^R)
- 0093 E: a on? on hem anat↓?
- 0094 I: aa (↑ASSENYALA, ES PICA LA CUINA AMB LA MÀ, SOMRIU) com se diu hòstia / és que no
me'n recordo↓
- 0095 E: està allí lluny↓
- 0096 I: (ES RASCA CAP) sí/ lluny lluny/ però no me'n recordo↓ (SOMRIU)
- 0097 E: a vere/ que venen només robaa↑ (LATERALITZACIÓ DE CAP)
- 0098 I: sí roba/ ii→ (MÀ EXTESA)
- 0099 E: que està al costat dee mm→§
- 0100 I: §com se diu hòstia↓
- 0101 E: espera't/ està al costat d'on anàvem d'on anava a treballar lo F ↓/ aall→
- 0102 I: aa //no el F↑?

- 0103 E: sí el F quan era més jove anava allí a treballar↓(ASSENTEIX^R)
- 0104 I: ah sí↓!(ASSENTEIX)// feiaa de feiaa (S'ASSENYALA AL PIT) com es- ca- Papa F com se diu/ Papa F↑?
- 0105 E: Papa Noo→
- 0106 I: Papa Noel (ASSENTEIX, S'ASSENYALA AL PIT) Papa Noel↓ / sí sí (RIU) i ja està↓
- 0107 E: vale (ASSENTEIX)// iii hem anat a comprar al De→
- 0108 I: al Dechatlo- AL DECATHLON↓!! (MÀ ENDAVANT) VALE AL DECATHLON! VALE AL DECATHLON!!! (SOMRIU) sí i el F/ i després ja cap a casa↓ (MÀ DE FORA CAP DINS)/ claro
- 0109 E: mm vale↓
- 0110 I: i ja està/ vale↑?
- 0111 E: i ja està //vale↓/i llavors aquesta tarda no has volgut sortir↑(AJUNTA LES MANS)§
- 0112 I:
(S'ENCONGEIX D'ESPATLLES)
- 0113 E: que volíem sortir↑
- 0114 I: després jugarem i ja està↓
- 0115 E: i què estàs fent↓(LATERALITZACIÓ DE CAP)?
- 0116 I: jugar↓ (INCLINA EL CAP, MIRA EN UN ALTRE PUNT DE LA SALA) [(RIU)=]
- 0117 E: [(RIU)]
I: =a l'ordinador/// a l'ordinador↓
- 0118 E: vale/ pos molt bé↓
- 0119 I: i ja està↑?
- 0120 E: pos sí bueno↓§
- 0121 I: §i què més?
- 0122 E: i què hem fet? no res (AJUNTA LES MANS, MIRADA PERDUDA) eeh ara ja mm demà// demà faràs això↑
- 0123 I: sí (ASSENTEIX)/ demà faré allò↑ // i tu vindràs / i després ja està↓/ vale↑?
- 0124 E: vale↑
- 0125 I: i i si de cas (⇒CÀMERA, ASSENYALA CÀMERA) / l-lo sentirem↓/ llaa→
- 0126 E: ho portarem↓? (⇒CÀMERA)
- 0127 I: ho portarem↓
- 0128 E: a qui ho portarem això↓? (⇒I)
- 0129 I: a a la logopeda (↑ASSENYALA) no- a la logopeda (TOCA EL BRAÇ D'E) però que-com se diu (MÀ A LA BOCA)// a laa/ com se diu com se diu↓ (AGAFA MÀ A E)
- 0130 E: a veure com se diu/ que va també al Centre↑
- 0131 I: sí↓ (ASSENTEIX)// eeh/ com se diu hòstia (MIRADA AL SOSTRE)↓

- 0132 E: a vere/ com se diu↓
- 0133 I: aa la L↓(⇒E)/ [a la L=]
- 0134 E: [(ASSENTEIX) a la L]
- I: =claro (ES PICA CUIXA) a la L a la L! hosti me catxins↑! (MÀ AL CAP)
- 0135 E: li portarem per ensenyar-li (ASSENYALA CÀMERA)
- 0136 I: sí /li portarem↓ (ASSENTEIX)
- 0137 E: però hem de fer un altre que aquest és molt curt↓ (MOVIMENTS CIRCULARS DE MÀ)
- 0138 I: [vols dir↑?]
- 0139 E: [hem de fer dos]/ síi hem de fer un altre que aquest és molt curt↓
- 0140 I: oi no sé no sé↓ (LATERALITZACIONS CAP^R)
- 0141 E: i tant i tant↓ (ASSENTEIX)
- 0142 I: així i ja està↑? (ESTÉN MÀ)
- 0143 E: bueno és lo que hem de fer/ vull dir hem de parlar de lo que fem cada dia a casa
ii de lo que et costa sapiguer o no te costa sapiguer↓ (MOVIMENT DE MANS
CIRCULARS^R)
- 0144 I: vale vale// d'acord↓ (ASSENTEIX)
- 0145 E: ii el dentista t'ha fet mal o què↑?
- 0146 I: no↓ (NEGACIÓ)
- 0147 E: no t'ha fet mal↑?
- 0148 I: no-no-no la deixò que (⇒CÀMERA, SOMRIU, MÀ A LA BOCA, ⇒E)
- 0149 E: (RIU) però havíem d'anar demàa
- 0150 I: mm (ASSENTEIX)
- 0151 E: i què ha dit ara?
- 0152 I: que el dilluns dimarts dimecres dijous divendres/ divendres/ (COMPTA AMB DITS)
farem↓
- 0153 E: farem ↓/ i com és que avui noo- noo que- demà podíem anar? [què ha passat?]
- 0154 I: [ah jo
que sé! (S'ENCONGEIX D'ESPATLLES)] pos jo trucat (GEST TELÈFON) i tu agafat↓!/ no
ho sé/ jo no ho sé↓ (↑↓BRAÇ^R)
- 0155 E: perquè no li podíem fer avui↓
- 0156 I: no no li podíem fer avui↓/ i ja està vale↑?
- 0157 E: ja està ho parem (S'ENCONGEIX D'ESPATLLES)/ i a vere què diu↓ (AGAFA MÒBIL PER
ATURAR CÀMERA)
- 0158 I: d'acord↓/// de acuerdo! HOLA HOLA!

CONVERSA 2

Fitxa tècnica	
Participants	Informant afàsic: I (Informant) Interlocutor clau: E (Esposa)
Temporització	8:13 minuts
Tema tractat	Vida quotidiana: organització de la setmana
Llengua utilitzada	Català, dialecte nord-occidental
Aclariments	Els noms de les persones i llocs que anomenen a la conversa s'han substituït quan es creia necessari per preservar el seu anonimat. L: logopeda F: fill N: net J: jove Centre: nom del centre de dia Logopèdia: nom del centre de neurorehabilitació Barri: nom del barri

- 0001 I: vale/ ja està↓ 0.5 °(espeera't // així↓)° (ARREGLA LA CÀMERA)
- 0002 E: aaii(⇒I)
- 0003 I: vengà(⇒E)
- 0004 E: a vere carinyo/ aquesta setmana tenim moltes coses que fer↓(⇒CÀMERA)
- 0005 I: però quines coses↑?
- 0006 E: a vere/ mm tenim que fer// (⇒I) demàa / quin dia és↑? (MOVIMENT DE MANS CIRCULARS AMB ÍNDEX ESTÈS^R)
- 0007 I: (MIRADA PERDUDA) dilluns / dimarts↓(COMPTA AMB ELS DITS, ⇒E)§
- 0008 E: §noo↑///demà
[demà↓!(↑CAP)]
- 0009 I: [demà↑?] d- dilluns dimarts↓ (COMPTA AMB DITS, MÀ ENDAVANT) // és dimarts↓!
(0.2) és dimarts carinyo↓! (RIU, OBRE PALMELL) /// dilluns dimarts↓ (COMPTA AMB ELS DITS) ///
- 0010 E: noo↓§
- 0011 I: §que sí↓§
- 0012 E: §dimarts és avui↓!
- 0013 I: (↑BRAÇ, COMPTA AMB ELS DITS) DILLUNS DIMARTS // DIMARTS! DIMARTS↓!
(REMARCA NÚMERO DOS^R)§
- 0014 E: §DIMARTS ÉS AVUI↓! (↓MANS)
- 0015 I: pos ja estàa↓§
- 0016 E: §jo te dic demà! [DEMÀ / DEMÀ↓(CAP ENDAVANT)=]
- 0017 I: [ah demà↑? (MÀ A LA BARBETA)]

- E: =demà quin dia és demà↑?
- 0018 I: (MIRADA PERDUDA) demà↑?//(COMPTA AMB ELS DITS) dimecres↓(PALMELL OBERT)§
- 0019 E: §vale↓
(ASSENTEIX) / ii demà/ a vere anem a organitzar-nos la setmana que
aquesta [setmana tenim molta feina↓(⇔MANS)=]
- 0020 I: [vale vale↓(ASSENTEIX)]
- E: =el dimecreses↑§
- 0021 I: §sí↓
- 0022 E: demà/ hem d'anar- tu has d'anar a l'Orfeó↓
- 0023 I: a l'Orfeó/ sí↓(ASSENTEIX)§
- 0024 E: § i a on més a la tarda↑?
- 0025 I: (MIRADA PERDUDA) primer a l'Orfeó↓ (↓INDEX)§
- 0026 E: §sí↓
- 0027 I: después aa l'autobús↑ (↑INDEX, ASSENYALA)§
- 0028 E: §sí↓
- 0029 I: i menjar↓ (TANCA PALMELL, DITS A LA BOCA)§
- 0030 E: §vale (ASSENTEIX) però a la tarda on
has d'anar demà↓? /// después↓
- 0031 I: aa→
- 0032 E: [que ho hem dit abans↓]
- 0033 I: [aaa Logopedia ↓(↑ASSENYALA)] no-a [Logopèdia no (MIRADA PERDUDA)=]
- 0034 E: [(RIU)] no↓
- I: =allll→ (MÀ SOSTINGUDA)
- 0035 E: a Lo↑
- 0036 I: a Logopèdia! [a Logopèdia↓(MÀ ENDAVANT)]
- 0037 E: [vale(ASSENTEIX)↓] això és dimecres↓ (↑INDEX)
- 0038 I: però jo ja ja te la→(↑↓MÀ)§
- 0039 E: §bueno bueno (MÀ OBERTA,GEST DE PARAR)
- 0040 I: vale↓(ASSENTEIX)
- 0041 E: però és que nos hem d'organitzar aquesta setmana perquè tenim molta feina↓
- 0042 I: vale↓ (ASSENTEIX)
- 0043 E: (INDEX A LA BOCA) a vere això el dimecres↓/ lo dijous↑ (↑INDEX)
- 0044 I: sí↓(ASSENTEIX)
- 0045 E: què hem de fer?// on hem d'anar al matí↓? (MÀ A LA BARBETA)
- 0046 I: dijous↑? (MIRADA PERDUDA)
- 0047 E: que tu t'has de feer → (⇒DIT, ⇒I) //(GEST DE PUNXAR-SE EL DIT) lo de punxar-te↓
- 0048 I: (⇒ E) ah sí lo de punxar↓
- 0049 E: i què és això↓?

- 0050 I: a l'ambulatori↓
- 0051 E: i què és lo que t'han de fer↓? (↑CAP)
- 0052 I: pues eh-eh punxar aquí una mica↑// (⇒DIT) GIIIIIT!§
- 0053 E: §però això què és/ lo control
dee→
- 0054 I: (⇒E) del sintrón [del sintrón↓]
- 0055 E: [vale↓ (ASSENTEIX)] (xxxx) lo control del sintrón ho hem de fer
el dijous↓
- 0056 I: sí↓(ASSENTEIX)
- 0057 E: vale después eeh (INDEX A LA BOCA)/ a on més hem d'anar el dijous↑ (MÀ A LA
BARBETA)?
- 0058 I: a la fisio però no- jo ((vull no vull)) anar↓(MÀ AL PIT, MÀ ENFORA)
- 0059 E: hombre/ mmm pare// s'ha d'anar (LATERALITZACIÓ DE CAP I BRAÇOS ENFORA^R)
- 0060 I: bueno però a la fisio va↓(MOVIMENTS CIRCULARS DE BRAÇ)! però (NÚMERO DOS AMB ELS
DITS) dos dos dos→§
- 0061 E: §dos taxis↓
- 0062 I: dos taxis ja↓
- 0063 E: vale↓ (ASSENTEIX)
- 0064 I: vale↓ (ASSENTEIX)
- 0065 E: i después dee sortir de la fisio↑/ a on- a on-a on tenim que anar↓?
- 0066 I: a aa/ com se diu aa→(↑BRAÇ, ASSENYALA)§
- 0067 E: §que he d'anar jo↓
- 0068 I: sí/ eeh t'acompanyaré↓// aa mm // com se diu→ (MIRADA PERDUDA, ↑↓BRAÇ)
- 0069 E: que me van operar↑
- 0070 I: síi! (ASSENTEIX) però com se diu↓! a-al [al→=]
- 0071 E: [a l'Ar↑]
I: =(⇒E) a l'Arnau! a [l'Arnau↓! (PALMELL MÀ OBERT)]
- 0072 E: [(INDEX A LA BOCA) hem d'anar] a l'Arnau↓
- 0073 I: sí↓(ASSENTEIX)
- 0074 E: [eeh→=]
- 0075 I: [i què més↓?]
E: =a vere jo no sé siii vinguis tu o no vingos↓// [perquè no sé que fer↓=]
- 0076 I: [sí home sí sí/ sí que vinc↓
(ASSENTEIX^R)]
E: =bueno (LATERALITZACIONS DE CAP)/ ja ho pensarem↓/ [igual te vens tu cap a casa
i jo vaig a l'Arnau↓=]
- 0077 I: [sí sí bueno sí↓
(ASSENTEIX^R)! JO VINDRÉ↓ (S'ASSENYALA AL PIT)]

- E: =vale [això dijous↓=]
- 0078 I: [tu tranquil·la] sí↓(ASSENTEIX)
E: =amb dijous↓
- 0079 I: sí↓
- 0080 E: después a la tarda↑
- 0081 I: a la tarda↓ (ASSENTEIX)
- 0082 E: això al matí/ tot això al matí ho hem de fer↓
- 0083 I: sí al matí↓
- 0084 E: hem d'anar al- [all sintrón↑// hem d'anar a la fisio/ i hem d'anar a l'Arnau↓=]
- 0085 I: [sí// sí // sí //sí(ASSENTEIX^R)]
E: =vale↓(ASSENTEIX)
- 0086 I: i después dinar↑ (GEST DE MENJAR)
- 0087 E: sí↓
- 0088 I: i tornem (MÀ ENFORA)/ a la tarda↑/ al- all mm com se diu aaa→ (↑BRAÇ, ASSENYALA)
- 0089 E: què hem d'anar a fer a la tarda↓?
- 0090 I: a la fulla/ a la fulla↓ (OBRE PALMELL)
- 0091 E: a la fulla de què↓?(ASSENTEIX)
- 0092 I: (MOU PALMELL OBERT) pos dee-(⇒MÀ) a la fulla de què ho- f- a la fulla↓! (PALMELL OBERT ENDAVANT)
- 0093 E: sí però laa-[aquesta fulla què és a vere↓? (↑MÀ^R)sí a vere↓=]
- 0094 I: [(RIU) és que→ (↑MÀ TANCADA)]
E: =tu al matí què vas a fer-te↑(MÀ ENDAVANT)?
- 0095 I: (0.2) el sintrón↓ (⇒DIT, ASSENYALA DIT)↓
- 0096 E: vale/ i llavons a la tarda què has d'anar a recollir↑?
- 0097 I: a recollir/ claro↓ (↑MÀ)
- 0098 E: però a recollir lo què↑? (OBRE MANS)
- 0099 I: el sintróon↓ (MÀ)
- 0100 E: però bueno/ el sintrón a on te'l donen? com te'l donen amb què↑? (OBRE I TANCA PALMELL)
- 0101 I: aa com se diu/ aa→ (MIRADA PERDUDA, ↑BRAÇ, ASSENYALA)
- 0102 E: ho has dit abans↓!
- 0103 I: sí ja ho sé↓(SOMRIU)
- 0104 E: amb una↑ (GEST D'ESCRIURE EN UN PAPER)
- 0105 I: (0.2) a la clínica↓
- 0106 E: [noo pare↓=]
- 0107 I: [no a la clínica no↓ (⇒AMUNT,⇒E)]
E: =a veure el resultat del sintrón/ lo anem a buscar
- 0108 I: eeh sí↓
- 0109 E: al CAP↓ (MÀ)

- 0110 I: al cap sí↓ (ASSENTEIX)
- 0111 E: però com te'l donen amb una// fuu↑ (OBRE UNA MÀ I LA PICA AMB L'ALTRA)
- 0112 I: amb una fullaa [claroo amb una fulla↓! (ASSENTEIX)]
- 0113 E: [vale pos molt bé]/ com que tu imagina't si tenim coses [que fer el dijous↓(OBRE PALMELLS)=]
- 0114 I: [sí↓(ASSENTEIX)] [sí
- E: =lo divendres↓
- 0115 I: lo divendres↓
- 0116 E: a veure (↑CAP)// què hem de fer el divendres↓? (SOMRIU) perquè tenim [moltíssimes coses↓]
- 0117 I: [lo divendres↑] /// aa a la dent↑ (S'ASSENYALA UNA DENT)
- 0118 E: [sí↓] (ASSENTEIX)
- 0119 I: [a la dent] /// me'l posaran↑ (S'ASSENYALA LA BOCA)
- 0120 E: sí↓
- 0121 I: i després a al Centre↓ // ah no a aa aquí (↑BRAÇ, ASSENYALA)
- 0122 E: no/ primer has d'anar /// (ASSENYALA) a Logopèdia ↓
- 0123 I: a Logopèdia/ exacte/ pagant ↓(REPRESENTA DINERS AMB ELS DITS)
- 0124 E: bueno/ i al sortir↑
- 0125 I: i al sortir a l'autobús i xino-xano al Centre↓↑(↑ BRAÇ, ASSENYALA)§
- 0126 E: §noo// (NEGACIÓ) noo↓/ el divendres tens a les dotze// el dent↓ (S'ASSENYALA UNA DENT)
- 0127 I: sí↓ (ASSENTEIX)
- 0128 E: com que habràs de fer/ primer a Logopèdia↑ (ASSENYALA A LA DRETA)
- 0129 I: sí↓
- 0130 E: i al sortir de Logopèdia/ habràs de vindre al dentista↓ (ASSENYALA A L'ESQUERRA)
- 0131 I: (0.3) noo↓§
- 0132 E: §síí (ASSENTEIX) perquè és a les dotze pare↓
- 0133 I: hòstia ah sí? pos- pos mira no hi vai (↔MÀ) i [ja està/// no no no/ no (NEGACIÓ^R) hi vaig // ja està no hi vaig// sí sí↓(ASSENTEIX)]
- 0134 E: [(S'ENCONGEIX D'ESPATLLES) no ho sé ja ho parlarem demà amb la L perquè a les dotze havies d'anar demà però han dit que no podia ser↑/ que havíem d'anar el divendres a les dotze↓=]
- I: =pos no hi vaig i ja està↓ (NEGACIÓ^R)
- E: =com quee→ (MÀ AMB EL PALMELL OBERT, LATERALITZACIÓ DE CAP)
- 0135 I: vale vale↓ (ASSENTEIX)

- 0136 E: alguna cosa o altra hem de fer↓
- 0137 I: a pos sí/ veus↓?
- 0138 E: clar (LATERALITZACIÓ DE CAP) és que tu no te n'enrecordaves [però=]
- 0139 I: [sí]
- E: =jo me n'he enrecordat avui↓
- 0140 I: aquí↑ (ASSENYALA) [i después=]
- 0141 E: [primer↑]
- I: = después a a l'autobús↑
- 0142 E: sí↓
- 0143 I: xino-xano/ tu m'esperes↑ (ASSENYALA)
- 0144 E: sí↓
- 0145 I: aquí aa- a baix↓
- 0146 E: sí (ASSENTEIX) a on és a baix? a on pares tu quan anem al dentista↓?
- 0147 I: al dentista mm al dentista [tu aquí↓=]
- 0148 E: [sí jo t'espero al dentista↓]
- I: =aah al d-exacte i [jo xino-xano↑=]
- 0149 E: [i tu pares↑]
- I: = i jo mm baixo cap aqu-aa all l'autobús noo// a l'autobús↑(ASSENYALA^R)
- 0150 E: sí/ i pares↑
- 0151 I: i paro↑ (↑BRAÇ)§
- 0152 E: §al CAP↓
- 0153 I: al C- al no- al CAP no↓
- 0154 E: al CAP amb l'autobús número cinc pares al CAP↓!
- 0155 I: sí (ASSENTEIX) però jo a a aa aquí mateix//aa→ (ASSENYALA)
- 0156 E: (↑BRAÇ) al CAP del Barri↓! (ASSENYALA)
- 0157 I: al CAP del [Barri sí sí sí sí sí sí sí↓ (ASSENTEIX)=]
- 0158 E: [perquè una mica més cap dalt està el dentista↓!]
- I: =sí↓
- 0159 E: vale↑? doncs mira tu si hem de fer coses aquesta [setmana↓=]
- 0160 I: [bueno i ja està↓ (ASSENTEIX)]
- E: =bueno com quee→§
- 0161 I: §i después ja cap a casa ((después↓)) (MOVIMENT MÀ DE FORA A ENDINS)
- 0162 E: bueno [sí-sí]
- 0163 I: [ii a l'autobús-] ii d'això i (↔MA^R)[deixa-ho estar /// no no]
- 0164 E: [clar és que jo no sé a quina hora acabaràs] demà al matí igual [acabes a la una↓]
- 0165 I: [no no cap] cap a casa i ja està↓ (NEGACIÓ)

- 0166 E: no t'han donat hasta les dotze↑
- 0167 I: cap a casa cap a casa↓
- 0168 E: bueno pos [ee això farem↓=]
- 0169 I: [i festa i festa↓]
E: =com que imagina't tu quina setmana que tenim↓
- 0170 I: pos sí↓ (ASSENTEIX)
- 0171 E: tota la setmana↓
- 0172 I: sí senyor sí↓ (ASSENTEIX)
- 0173 E: no te'n recordaves tu↑?
- 0174 I: no↓ (RIU, POSA LA MÀ AL BRAÇ D'E)
- 0175 E: ah doncs mira↓ (LATERALITZACIÓ DEL CAP)
- 0176 I: enrecorda-te'n tu [perquè si no enrecorda-te'n tu↓ (RIU, MÀ AMB EL PALMELL OBERT ENDAVANT I ENDARRERE^R)]
- 0177 E: [aaah mira enrecorda-te'n tu!!! aah aah] pues tu també has de fer una mica de [memòria tu també te n'has d'enrecordar ↓(↑MÀ)]
- 0178 I: [vale vale ja està] què més a vere// què més↑?
- 0179 E: ooh ja està (NEGACIÓ) eIII- tota la [setmana=]
- 0180 I: [sí]
E: =mira si tenim coses↓ (⇔MÀ OBERTA) dimecres dijous divendres aquesta setmana [la tenim plena↓]
- 0181 I: [i dissabte↑] (↑BRAÇ, LATERALITZACIÓ DEL CAP)/// aah? // dissabte↑?
- 0182 E: què↑?
- 0183 I: pues bé festaa↓!
- 0184 E: dissabtee/ haurem d'anar a comprar↓
- 0185 I: a comprar claro// sí però bueno/ bé↓
- 0186 E: sí↑?
- 0187 I: sí↓
- 0188 E: molt bé↓
- 0189 I: vale↑?
- 0190 E: bueno bueno pos ja està↓
- 0191 I: ja està↑?
- 0192 E: i dissabte si podem/ anar a veure el N↓
- 0193 I: ah sí claro al N! hombre por favor! a el N el N el N↓! [(RIU)=]
- 0194 E: [(RIU)]
I: =[bueno/ pos sí↓=]
- 0195 E: [bueno/ pos ja està↓]
I: =ja està ↓
- 0196 E: suposo que jaa tota la setmana la tenim organitzada↑

- 0197 I: bueno [al N↓]
 0198 E: [que tenim moltes coses↓]
 0199 I: el N/// i aveure sii venen a dinar o així↑
 0200 E: a dinar no vindran aquesta setmana↑
 0201 I: ah no ho sé [ja veurem↓]
 0202 E: [nooo] perquè no te n'enrecordes que va dir-? tu no te
 n'enrecordes/// el F va dir// que és el compleanys de son pare [de la J↓=]
 0203 I: [ah sí sí↓]
 E: =i anaven a dinar a [casa de son pare el diumenge↓]
 0204 I: [vale vale↓]
 0205 E: per això no vindrien aquesta a casa nostra↓
 0206 I: vale vale↓
 0207 E: perquè quants anys fa son pare↓?
 0208 I: ///ui jo no ho sé (MIRADA PERDUDA)/ jo no ho sé↓ (NEGACIÓ)
 0209 E: no te'n enrecordes lo que va dir↑?
 0210 I: no↓
 0211 E: cinquanta-nou↓
 0212 I: cinquanta-nou/ vale/ molt bé↓↑
 0213 E: el pare [de la J↓ (ASSENTEIX)]
 0214 I: [i jo més i jo més↓ (S'ASSENYALA AL PIT)]
 E: =tu quants tens a veure↓ (↑CAP)?
 0215 I: molts! (OBRE PALMELL DE LA MÀ) així (⇒MÀ)// no ho sé quants↓/// mira
 0216 E: a veure↓
 0217 I: així↑ /// a vere així /// eeh→ ///
 0218 E: a veure↓
 0219 I: com? (⇒E) és que no ho sé↓
 0220 E: a veure// has de ficar les dos mans↓ (OBRE LES DOS MANS)
 0221 I: no puc↓
 0222 E: a vere vols dir que no pots posar [les dos mans si vols↑?]
 0223 I: [noo no puc! no puc home↓!]
 0224 E: (L'ESPOSA LI AGAFA LA MÀ INTENTANT-LI OBRIR ELS DITS) mira§
 0225 I: §deixa-ho és igual dixa-
 ho↓!
 0226 E: [és igual no↓]
 0227 I: [bueno és igual] deixa-ho estar jo no no↓ (MÀ AMB EL PALMELL OBERT ENDAVANT I
 ENDARRERE^R)
 0228 E: seixantaa↑
 0229 I: seixantaa-u seixanta-dos seixantes-tres seixanta-quatre// seixanta-cinc (TUS)

seixanta-sis/ seixanta-set↑//

- 0230 E: (GEST DE PARAR) pare↓
0231 I: seixanta-set/ seixanta-set↓
0232 E: vale↓
0233 I: seixanta-set↓
0234 E: tu tens seixanta-set i jo// los faré/ el mes que ve↓
0235 I: aah hòstia que bé carinyo↓! (AGAFA LA MÀ D'E I LA SACSEJA)
0236 E: no te n'enrecordes que el mes que ve és lo meu compleany↓?
0237 I: no- sí sí el mes que ve? doncs hòstia pos/ falta poc↓!
0238 E: falta poc↓
0239 I: pos jo te regalaré alguna cosa↑
0240 E: sí home sí↓ (ASSENTEIX)
0241 I: però collons↓
0242 E: tranquil↓
0243 I: però què te regalo/va↓?
0244 E: no ho sé↓ (RIU)
0245 I: vaa què te regalo↑?
0246 E: no ho sé no ho sé↓// vale↑?
0247 I: vale↓ (ASSENTEIX)
0248 E: pos au↓
0249 I: bueno bueno↓
0250 E: ja està↑?
0251 I: sí↓
0252 E: pos deixem ja complertat la setmana me sembla que fem moltes coses↑
0253 I: d'acord↓ (ASSENTEIX)
0254 E: i tu te n'enrecordes de tot el que hem dit↑?
0255 I: lo què↑?
0256 E: de tot lo que hem de fer aquesta setmana↑
0257 I: no// tu↓
0258 E: no te n'enrecordes de res// ooh mira↓!
0259 I: tu tu te deixò↓ (TOCA EL BRAÇ A E)
0260 E: és molt d'allò/ seempre confiar amb l'E amb l'E/// vale vale // [pos molt bé↓]
0261 I: [venga]

Annex 3: Taula completa del PREP-R traduït

S'ajusta la conducta verbal del pacient a les següents afirmacions?	SÍ	NO	NO AV.
PRAGMÀTICA ENUNCIATIVA			
Subnivell d'Actes de Parla			
1. Producció dels Actes de Parla			
1.1. <i>El parlant articula correctament les paraules, de manera que les emissions resulten distingibles (actes enunciatius).</i>	X		
1.2. <i>Troba les paraules que busca i és capaç de fer ús de la gramàtica de la seva llengua per transmetre significat (actes proposicionals).</i>		X	
1.3. <i>El seu maneig de les pauses i silencis intratorns és adequat.</i>	X		
2. Intencionalitat dels Actes de Parla: il·locutivitat			
2.1. <i>Comprèn i/o produeix actes de parla directes i indirectes convencionalitzats.</i>	X		
2.2. <i>Comprèn i/o produeix actes de parla indirectes.</i>	X		
Subnivell de Tasques d'edició			
3. Conductes compensatòries			
3.1. <i>Emptra actes verbals i /o paraverbals compensatoris (actes locutius).</i>	X		
3.2. <i>Utilitza estratègies verbals que li permeten guanyar temps extra per a la construcció de les seves emissions (actes esberrany).</i>	X		
3.3. <i>Utilitza gestos que substitueixen, complementen, o regulen la producció verbal (gestualitat compensatòria).</i>	X		
4. Rectificació i consciència metapragmàtica			
<i>Mostra consciència de la seva dificultat, i tracta de corregir els seus propis enunciatius quan resulten problemàtics</i>	X		
Subnivell d'inferències			
5. Principi de Cooperació: màximes generals i particulars			
5.1. <i>La informació que proporciona és veraç (màximes de qualitat).</i>		X	
5.2. <i>La informació que proporciona no és ni escassa ni excessiva, sempre tenint en compte els requisits contextuals (màxima de quantitat).</i>		X	
5.3. <i>La informació es proporciona de forma clara, ordenada i sense ambigüitats (màxima de manera).</i>		X	
5.4. <i>Les seves intervencions tenen relació amb el tema de conversa (màxima de relació).</i>	X		
5.5. <i>Comprèn els continguts implícitament comunicats quan es transgredeix intencionalment alguna de les màximes, i/o bé comunica continguts implícits ell mateix (màximes particularitzades).</i>			X
6. Implícits convencionals: inferències tròpiques lexicalitzades			
<i>Comprèn i/o utilitza correctament expressions lexicalitzades o modismes</i>	X		

PRAGMÀTICA TEXTUAL			
Subnivell de coherència			
7. Superestructures textuais			
7.1. <i>Al construir un relat no omet successos rellevants, presenta adequadament els personatges, situa les seves accions en espai i temps, i introdueix la informació representant l'ordre lògic i cronològic en el desenvolupament dels successos (superestructura narrativa).</i>		X	
7.2. <i>Quan ha de defensar una posició argumentativa o justificar una afirmació, el parlant proporciona algun argument vàlid a favor seu, més enllà de reiterar la posició expressada (superestructura argumentativa).</i>		X	
8. Gestió temàtica			
8.1. <i>Reconeix quan el seu interlocutor introdueix un nou tema i proporciona el desenvolupament temàtic o bé el rebutja explícitament (tematització).</i>	X		
8.2. <i>Si introdueix un tema nou, ho fa de manera fluida, sense ruptures temàtiques brusques (canvi temàtic).</i>	X		
Subnivell de cohesió			
9. Eficàcia lèxica			
<i>Sap utilitzar les paraules adequadament per explicar allò que vol transmetre; té suficient capacitat lèxica per construir el seu discurs sense recolzar-se sol en repeticions i paraules buides.</i>		X	
10. Morfologia i formació de paraules			
<i>La seva construcció de paraules és completa, fent servir adequadament les terminacions de substantius, adjectius i verbs, respectant les concordances de temps, gènere i número, així com els articles.</i>		X	
11. Sintaxi i construcció gramatical			
<i>La seva construcció de frases i oracions és convencional i utilitza enunciats d'estructura completa, tant en les oracions (subjecte + predicat) com en els constituents menors.</i>		X	
PRAGMÀTICA INTERACTIVA			
12. Agilitat del torn			
<i>La interacció conversacional es produeix a un ritme dialògic àgil i ràpid.</i>	X		
13. Canvi de parlant fluïdesa en la presa de torns			
<i>El pacient pren els seus torns en el moment adequat, sense interrupcions ni demores notables.</i>	X		
14. Índex de participació conversacional			
<i>El seu nivell de participació verbal en la conversació (quantitat de torns i paraules) és proporcional al dels altres participants.</i>		X	
15. Predictibilitat			
<i>Utilitza adequadament tant torns predictius com predits.</i>		X	
16. Prioritat			
<i>Dissenya els seus torns atenent a principis de prioritat</i>		X	

<i>conversacional, tant en primeres parts com en segones parts dels parells adjacents.</i>			
17. Gestualitat natural			
<i>Els seus gestos, l'expressió facial i la comunicació no verbal complementa i matisa el seu llenguatge adequadament, però no el substitueix.</i>		X	
18. Ús comunicatiu de la mirada			
<i>Empra la mirada comunicativament, per confirmar escolta i comprensió, per cedir o demanar el torn.</i>	X		

Taula 7. Taula completa del PREP-R traduït.